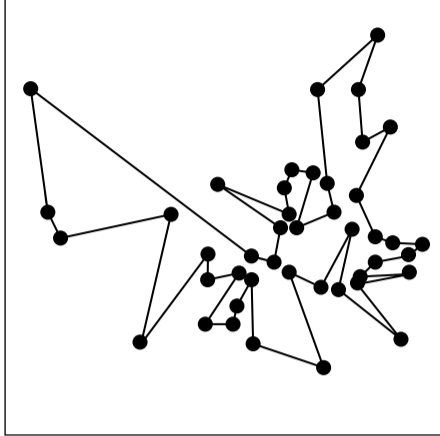

AA

Amsterdam Alternative
Issue #059 (Mar-Apr 2025)

www.amsterdamalternative.nl

Originating with the city's counterculture and free spaces, Amsterdam Alternative stands for collective action and radical political debate for the sake of a desirable future for the many, not the few.

Amsterdam Alternative, ontstaan in de tegencultuur en de vrijplaatsen van de stad, propageert en steunt collectieve actie, radicale politieke debatten en een wenselijke toekomst voor iedereen.

FREE

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Participating venues:

ADM Noord/Slibvelden, AstaroTheatro, Badhuis theater, Bajesdorp, Buurtwerkplaats Noorderhof, Cavia, Cinetol, De Appel, De Bermtoerist, De Ceuvei, De Fabriek, De Nieuwe Anita, De Ruimte, Fort van Sjakoo, Framer Framed, Helicopter, Kaskantine, Kostgewonnen, LIMA, NieuwLand, OCCII, OT301, Pakhuis Wilhelmina, Parknest, Plantage Dok, Plein Theater, Ruigoord, Ru Paré, Salon de IJzerstaven, 'Skek, Teatro Munganga, Treehouse NDSM, Volta, Vondelbunker, Vrijplaats, WG, Workshop op de Ceuvei, Zaat100, ZID Theater, Zone2Source

vrije ruimte festival

celebrating ten years amsterdam alternative

sat 29 mar - **ot301**
sat 5 apr - **bajesdorp/grond**
thu 10 apr - **ru paré**
thu 8 may - **cinetol**
fri 16 + sat 17 may - **de appel**
sun 15 jun - **filmhuis cavia**
sat 28 jun - **occii**
sat 5 jul - **ndsm treehouse**
sun 7 sep - **plantage dok**
sat 20 sep - **het groene veld**

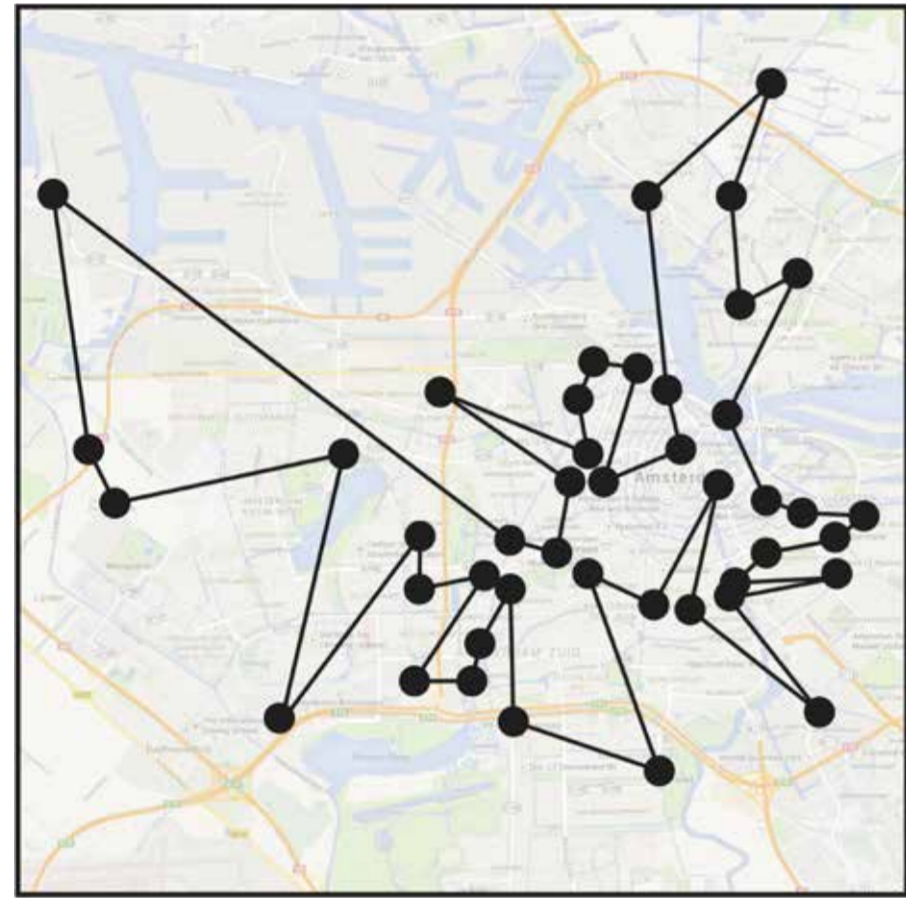
750 AMSTERDAM

Tien jaar Amsterdam Alternative

Een ode aan de vrijwilliger

Amsterdam Alternative bestaat in 2025 tien jaar. Om deze mijlpaal te vieren hebben we van deze editie een *special* gemaakt over vrije ruimte en zullen we dit jaar de 2e editie van het Vrije Ruimte Festival organiseren. Meer over het festival dat is verspreid over tien verschillende events, op tien verschillende locaties, tussen maart en september, vind je verderop in deze krant.

In dit artikel graag even de aandacht op alle vrijwilligers die ervoor gezorgd hebben dat Amsterdam Alternative bestaat en zo ontzettend actief is.

AA activiteiten
Een jubileum als dit is een mooi moment om even stil te staan bij alle projecten en activiteiten die er in de afgelopen jaren zijn gerealiseerd. Het begon natuurlijk allemaal met de gratis, twee-maandelijksse krant die iedereen intussen kent als de Amsterdam Alternative (AA) krant. De krant werd onze spreekbuis, niet alleen om de publieke programma's die plaats vinden in de aangesloten vrijiplaatsen aan te kondigen maar vooral ook om inspirerende artikelen, verhalen en interviews te publiceren. Een gezamenlijk initiatief om de stem van de 'underground' te versterken en mede-inwoners van Amsterdam te laten weten dat er - ook na de golf van ontruimingen - nog steeds een 'alternatieve' scene bestaat, waar niet alles draait om zoveel mogelijk winst maken. De eerste krant werd in juni 2015 gepubliceerd en sindsdien is het ons gelukt om elk twee maanden een nieuwe editie te realiseren en gratis - in oplage van gemiddeld 7000 stuks - door de stad te distribueren.

Toen de krant eenmaal lekker draaide ontstond er ruimte voor nieuwe projecten. Zo werden achtereenvolgens de AA Talks, AA Reading Group, het AADE (Amsterdam Alternative Dance Event), de AA Academy, Vrij Beton, de Ventilator Cinema, Basta! en een zeer uitgebreide webdocu over collectief eigendom gerealiseerd. Allemaal verschillende projecten die draaien onder

de paraplu van Amsterdam Alternative. Het is geweldig om te zien wat er allemaal gerealiseerd wordt en hoe AA in de afgelopen 10 jaar is uitgegroeid tot een zeer actief, divers collectief van gemotiveerde mensen die zich graag verbinden aan het gedachtengoed en de activiteiten van AA.

Collectief
Ik wil echter niet te veel woorden besteden aan al dat moois dat we gerealiseerd hebben want volgens mij spreken die projecten voor zichzelf. Ik denk dat niemand zal ontkennen dat het een bijzondere prestatie is dat we dit allemaal voor elkaar hebben gekregen met een zeer beperkt budget. Dus laten we de aandacht even vestigen op de manier waarop dat allemaal is gebeurd en door wie.

Toen Amsterdam Alternative in 2015 begon waren we met een stuk of zeven vrijiplaatsen en vijf of zes vrijwilligers. Nu, tien jaar later zijn er zo'n 36 vrijiplaatsen bij AA aangesloten en is onze lijst van leden en vrijwilligers gegroeid naar zeker 900. Uiteraard zijn niet al die mensen elke dag of elke week voor Amsterdam Alternative aan het werk. Sommigen zijn super actief, anderen wat minder, en dat is prima. Iedereen kiest zelf hoeveel tijd hij/zij/hen aan AA kunnen besteden en op wat voor manier ze willen bijdragen. Amsterdam Alternative is een vrij organische organisatie waarin dat allemaal mogelijk is. Het belangrijkste is dat

mensen met plezier en vanuit eigen motivatie bijdragen. Het is fantastisch en tegelijkertijd hoopgevend dat we in een tijd als deze, waarin mensen steeds drukker zijn, en meer geld moeten verdienen om te kunnen overleven toch de tijd maken (zonder daar iets aan te verdienen) om bij te dragen aan een project als Amsterdam Alternative. Dat betekent dat mensen zich verbonden voelen met het project en graag een steentje bijdragen.

Het cement van de samenleving
Amsterdam Alternative is natuurlijk niet de enige organisatie die draait op vrijwilligers. Er zijn overal ter wereld op heel veel verschillende niveaus vrijwilligers actief. Sportverenigingen, scholen, buurtcentra, mantelzorg, opvoeding, kinderboerderijen en talloze andere grote en kleine organisaties zijn gebouwd op de tijd en energie van vrijwilligers. Ik denk zelfs dat we zonder te overdrijven kunnen stellen dat de samenleving zonder vrijwilligers in zou storten.

Ondanks het overduidelijke belang van vrijwilligers wordt er regelmatig over mensen die vrijwilligerswerk doen gezegd dat ze bevoorrecht zijn, omdat ze er tijd voor hebben. Er wordt ook vaak gezegd dat vrijwilligerswerk wel nuttig is maar het niet als echt werk beschouwd kan worden. Vrijwilligers worden door de politiek en het bedrijfsleven vaak genegeerd en/of weggezet als tijdverdrijf voor degenen die niet meedoen aan het 'echte' leven. Een belachelijke gedachte, zeker als die komt van mensen die werk doen dat weinig waarde toevoegt aan de maatschappij. Veel van deze zogenaamd 'intelligente' en 'hoog' opgeleide mensen met goed betaalde banen hebben geen tijd voor vrijwilligerswerk. In plaats daarvan zijn ze liever slaaf van hun honger naar kapitaal en stellen daarom tegen betaling al hun energie en intelligentie ter beschikking aan grote rücksichtsloze multinationals. Bedrijven die kost wat kost meer winst willen maken voor rijke aandeelhouders die vanuit hun luxe posities hun passieve inkomens willen opdrijven ten koste van andere mensen en het milieu.

Een groter plaatje
Mensen die als vrijwilliger werken doen dat meestal omdat ze dat werk belangrijk en/of leuk vinden. De naam zegt het al, ze doen dat uit eigen wil, vrijwillig. Niet omdat ze teveel tijd of geld hebben maar omdat ze iets willen doen dat bijdraagt aan een groter plaatje, iets groters dan de eigen carrière en de eigen individuele welvaart. Vrijwilliger zijn doe je niet alleen voor je zelf, je doet het vooral voor anderen, voor een gemeenschap, een gedeelde visie.

Op individueel niveau levert het vrijwilligen natuurlijk ook wat op. Het zorgt er namelijk vaak voor dat je ergens onderdeel van wordt. Onderdeel zijn van, betekent dat er sociale contacten zijn, je nieuwe mensen leert kennen, nieuwe relaties, nieuwe vriendschappen. Dat is heel veel waard in een tijd waar mensen steeds eenzamer worden en men zich steeds vaker verschuilt achter een scherm. Naast het sociale aspect geeft vrijwilligerswerk ook vaak een stukje voldoening. Het is fijn om iets te betekenen voor anderen en voor de samenleving. Fijn om iets te doen dat verder gaat dan werken voor eigen gewin en de schatkist van je baas. Vrijwilligerswerk biedt ook vaak de mogelijkheid om nieuwe dingen te leren. Nieuwe

skills, nieuwe ervaringen en uitdagingen. Dat educatieve element is heel belangrijk voor je eigen ontwikkeling als mens en helpt je wellicht ook weer verder op andere vlakken dan het vrijwilligerswerk. Al doende nieuwe dingen leren, zonder stress, samen met gemotiveerde anderen, omdat je het leuk vind klinkt mij in de oren als een recept voor succes. In onze huidige samenleving worden geluk en succes meestal afgemeten aan je opleiding, je baan, je woonhuis en je inkomen. Nooit aan of je werk doet wat je leuk vind, of je deel bent van een *community* en je gezond en blij bent.

Sociaal kapitaal
Ondanks het feit dat je met vrijwilligerswerk geen individueel en besteedbaar kapitaal opbouwt wordt er wel degelijk veel waarde gecreëerd. Er wordt belangrijk werk verricht waardoor het leven er voor veel mensen op vooruit gaat. Niet alleen op collectief niveau maar - zoals net beschreven - ook op individueel niveau. Het versterkt onderlinge banden, geeft voldoening en er wordt maatschappelijk (of collectief) kapitaal opgebouwd. Dat is geen kapitaal dat je op de bank kunt zetten maar een optelsom van kennis, ervaring, energie, tijd en wilskracht. Iedereen in een gemeenschap brengt een kwaliteit of talent met zich mee. Iedereen heeft een bepaalde waarde, 'hoog' of 'laag' opgeleid. Dat collectieve kapitaal is een kracht waarmee we heel veel kunnen bereiken. Veel meer dan we vaak denken.

Als ik Amsterdam Alternative - na tien jaar met vele fantastische projecten - bekijk dan zie ik niet alleen de tastbare dingen die we hebben gerealiseerd maar nog veel meer het niet-tastbare. We zijn een organisatie geworden waar zich wekelijks nieuwe mensen aanmelden die mee willen helpen. Mensen die nieuw zijn in de stad en gelijkgestemden zoeken, mensen die graag schrijven over zaken die hun aan het hart gaan, mensen die graag onderdeel willen zijn van iets dat groter is dan hunzelf. We zijn een platform geworden waar mensen nieuwe dingen leren, vrouwen krijgen, initiatief kunnen nemen en nieuwe vrienden maken. Alle leeftijden, kleuren, geardheden, achtergronden en genders door elkaar en met elkaar samen in één groot collectief, met ontzettend veel kennis en ervaring.

Amsterdam Alternative is een netwerk van verbindingen en een enorme schatkist vol collectief kapitaal dankzij alle vrijwilligers die betrokken zijn. En het mooie is dat het einde nog lang niet in zicht is. We zijn pas net begonnen. Amsterdam Alternative is er voor de lange termijn.

Het is overigens nooit een doel op zich geweest om zo groot mogelijk te groeien maar ik hoop natuurlijk dat Amsterdam Alternative nog veel groter groeit dan het nu al is. Zodat we nog meer kunnen doen, nog meer potentie kunnen waarmaken. Ik hoop zelfs dat we andere mensen in andere steden kunnen inspireren om hetzelfde te gaan doen. Rotterdam Alternative, Maastricht Alternative, Berlijn Alternative, Barcelona Alternative, let's go!

Tien jaar Amsterdam Alternative...
Text: Amsterdam Alternative
AA logo: Ivo Schmetz

2

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

GROND

A safe space to experiment, play, grow, and think differently together!

GROND
Text: Ivo Schmetz together with GROND members
Photo: Farouk Ebaiss @TheMontgomery

GROND is a collective and art space at Het Nieuwe Bajesdorp in Overamstel. The GROND collective currently consists of 21 individual members and one collective. These members include sound artists and composers, dancers, social art practitioners, filmmakers, theatre makers, visual artists, and artists with interdisciplinary practices. With a focus on collectivity, sustainability, cross-pollination, and process-based work, they aim to combat alienation in an increasingly individualistic and capitalistic society by building a community where people from all backgrounds can come together to connect and create. We spoke to members of GROND to learn a bit about who they are, how they are organized, and what their plans are for this exciting new free space.

Could you start by telling us about the building?

GROND is situated in the Nieuwe Bajesdorp building. This new building is an initiative of some of the people that squatted the houses of the prison guards from the former BijlmerBajes prison in 2003. After many years and struggles, they have succeeded in realising this fantastic new building in which living, working and public functions are combined. The building is owned (in a VrijCoop construction) by a new non-profit housing cooperation that was founded specifically for this project. Last year, the people who now live and work here moved in. GROND also opened last summer, but it was more of a soft launch with only a few small events because we spent most of last year finishing the inside of the building. 2025 will be the first year with weekly programming.

What kind of space(s) do you have?

The ground floor, where GROND is located, is divided into a couple of different spaces. The first one is the Blackbox Theater (ca. 60 m²). This is a flexible, soundproof performance space that we plan to equip with theater lighting, a sound system, and a projector. The theater space offers a stage for the artists of the collective, as well as external artists, invited by our members, to present their work. But being a performance space is only part of what GROND has to offer. We also have three studios that are centered around collectivity, sustainability, cross-pollination, and process-based work. Those studios can be used by all the members of the collective. The first one is the Open Studio for

workshops, gatherings, discussions and rehearsals. The second one is the Maker Space where you can work with textiles, wood, and other physical materials. The third one will be the office space for writing, printing, discussing, meeting, thinking, and editing, with a small sound studio to be built in as well. Last but not least, there is the Canteen, which connects two studios and the Blackbox with a kitchen and a bar. Oh, and outside we have two gardens. De Bajestuyn has been functioning as a community garden for many years already. The second garden with edible plants and a small amphitheater in the middle still needs to be realised.

Where does the name GROND come from?

It refers to being rooted and grounded in a place. But it is also about establishing an alternative place in the city that will grow, prosper, and have a long-term impact.

How would you describe the collective?
Well, we are a pretty new collective, made up of all sorts of makers and/or artistic researchers: graphic designers, writers, curators, independent publishers, film-

makers, interdisciplinary artists, visual artists, chefs, and musicians. In general, we are a collective that runs the spaces of GROND together under a shared vision. We have not yet settled on a definite purpose or form of the collective, but we are all interested in creating a new place for experimentation, art, culture, food, music, and social activities. We are testing out a bottom-up and organic way of programming, where different program components flow into each other, and bridges are built. We want to connect different domains and invest in building relationships based on reciprocity. GROND is a place where artists of the collective can work and focus on the process of making. Next to that, we will have regular programming.

Do you consider GROND and Bajesdorp to be free spaces?

Yes, definitely. We are not bound by anyone else's vision for GROND, and we are doing all we can to create a space where all members are free to put their ideas into practice.

More about GROND online:
www.instagram.com/grond.bajesdorp
www.grond.community

How does the programming work?
Any member of GROND can propose and realise ideas. These can be workshops, symposiums, film screenings, performances of any kind, exhibitions, recordings, readings, jam sessions, or anything else. There is

no decision-making regarding people's ideas; as long as it fits in the calendar, everyone is free to organise. We have a programming group that facilitates the practical organisation of the program.

What does your organisational structure look like?

We are organized as a Vereniging, with working groups for finances, programming, PR and the Canteen group. We are partly inspired by Splendor, which is also an Amsterdam-based organisation and space where the artists are in charge and can make use of the spaces. The main difference is that we are not only musicians; our group includes musicians as well, but also a wide variety of other artists, practitioners, and activists. Every member is part of one or more working groups. The groups meet every week or every two weeks. We also have general assemblies every two weeks, where we share updates from the different working groups and discuss matters that are not part of a working group. We are currently working on mandates for the different working groups and on the decision-making process.

Is your collective full, or are you still open to new artists?

In general, the group is quite flexible, but we do think about the size of the group and when to open up to new members. We decide collectively on new members. At the moment, we have 23 individual members and one collective, but that number might also grow. We have had several open calls for new members to apply. During the selection process, we look at how people envision their membership at GROND and how they want to use the spaces. As a group, we decide if someone's wishes align with the practical possibilities within the spaces. We also try to maintain a balance in disciplines, backgrounds, and characters in the group.

How does GROND work financially?

GROND pays rent to Bajesdorp. We generate income through a number of sources: a monthly membership fee, ticket sales, bar, subsidies, etc. We are still figuring out our financial model because we have only just started. Entry prices differ per event, but we often use a sliding scale, allowing people to choose how much they want to pay for their ticket. We are also launching a 'Friends of GROND' campaign, where people can become regular sponsors of GROND in different capacities.

MUSIC TIP TOP 6

Picked with care but you have to do the judging yourself. Tips and links to new releases are always welcome, please mail tips to: music@amsterdamalternative.nl.

Amsterdam Alternative has a playlist on Spotify that is updated on a regular basis and a Soundcloud + dedicated page on our website with DJ mixes, Podcasts and audio recordings of discussion nights. Find the links at the top right of our website.

Shared Systems
Tensor in the figure of eight

Label: Detroit Underground | Shared Systems Recordings
Release date: November 2024
Genre: Electronic, Ambient
Format: Digital

British Murder Boys
Active Agents and House Boys

Label: Downwards Records
Release date: June 2024
Genre: Ambient, Electronic
Format: Digital, Vinyl

Clipping
Welcome Home Warrior

Label: Sub Pop Records
Release date: February 2025
Genre: Hip-hop, Rap, Electronic
Format: Digital

Hesaitix
Airgap

Label: /
Release date: December 2024
Genre: Electronic, ambient
Format: Digital

gyrofield
Flower Burial

Label: /
Release date: December 2024
Genre: Electronic, Techno, Ambient
Format: Digital

Kane Parsons
Daemon [Vol. 2]

Label: /
Release date: December 2024
Genre: Electronic, ambient
Format: Digital

Anarchist Archives: A story in two parts about Jina's House and Villa Intifada-Verzet

This article is a collection of conversations. First, a conversation between two points in time: the present and the past. They talk to each other about two old squats that now belong to the past. These neighboring houses, Jina's House and Villa Intifada-Verzet, were evicted from Krom Boomssloot 45 and 47 in early February of 2025, after over a year of occupation. Second, this is a conversation between an old and a new anarchist: one helped squat, maintain and love the house, the other lived temporarily in the guest room. We experienced the space with different sets of eyes. And third, our conversation is an exchange between momentary lived experience and broad political narrative. Merging them helps paint the background without forgetting the subject, combining long-term revolutionary politics with short-term everyday love and rage. This way, we and others create a new space, a new address, to preserve their memory.

Left: Banner used for the opening of Villa Intifada-Verzet. The arabic text says: "Defeat the enemy, all power to the people." On the right: Jina's House in the wild.

In the dimension of the temporary, documentation becomes celebration, especially when something is a labor of bare hands. Squatting is one of these things. In the city, every squat has a love-hate relationship with time. On one hand, the time spent fashioning a house into a home makes it feel like more than a pile of bricks. On the other, it is the bricks thrown to make you leave, that remind you that your home is always borrowing time. So, every squat exists in a perpetual state of time blindness, because care and effort make time bendable and elastic. At the same time, they live with extreme awareness of passing time because, barring legalization, most squats exist as the living dead behind an inevitable eviction. As an ill-fated consequence, the time passed in squats violates a universal space-time continuum. How do we reconcile the intensity but speed of the time spent, after the people leave and the homes go back to being houses? How do squats remain timeless?

The following experiences attempt to sketch the answer. They come from someone who

helped open the squat and was a resident of the squat until the bitter end. They have transcended the dimension of the temporary and have found their home in these words, having lost their previous home.

I've been separated from a family. We're scattered throughout different places, and we were unable to find a new place. I've had the incredible luck of having a squat that lasted a little over a year in a city that has fought so hard to crush the squatting dream. A big part of that dream was being able to live and cultivate a family with a crazy cast of characters who all came together out of different, desperate needs and ended up becoming attached to our home and each other. Squatting to me is that ability to live your politics and live that care and kind community that makes you feel warm inside. It's a type of direct action that I experienced in incredible ways. I remember the starting days of us magically making our way inside, all the way to the day that

we had to pack up and leave. Every step of the way was with people that, over time, became more important than the walls and roofs that protected us from these cold and cruel streets. They became my family.

Obviously fighting the absurd housing market was also very important to us. A city that has practically become impossible to live in unless you're making some serious money. A city that has been slowly gentrified and turned into an expat haven. The cost of living is only getting worse, rent is astronomical (forget even owning a place!) and you have to constantly steal and occupy just to survive. There's no dignity here unless you get the chance to make a space for yourself and your community. This was especially true for me as a non-binary trans femme who lived in a FLINTA (female, lesbian, intersex, nonbinary, trans, agender) space. I not only carved a space for my community, but made myself feel safe without having to live and share that space with cis-men. I wasn't renting. I was goddamn occupying. And that meant that we had this incredible moment in time where we were surrounded by those we chose to be around in a space we could shape however we wanted, together!

I wasn't renting. I was goddamn occupying. And that meant that we had this incredible moment in time where we were surrounded by those we chose to be around in a space we could shape however we wanted, together!

I wanted to share some anecdotes about the space I lived in. Both good and bad. Little snapshots of what it was like to be there with us. The people I lived with weren't always the same throughout but they each left a mark and took up a very cherished place in my heart. I don't have full-on stories to share but a series of images I can type out that will hopefully pop into your mind. All of us gathered around a single floor because every other floor was absolutely full of hoarded possessions making it unlivable. Talking and playing chess and sleeping all together with the hope of what to do with the space. Having a private FLINTA meeting to separate the two buildings and getting wooden planks and hammers and making it official as we high fived each other with a job well done. Having meetings about occupying other spaces. Painting banners and planning strategies of resistance. Getting a late night chat and pep talk with a trans bestie living on my floor about being myself no matter what. Having people sign their names into my typewriter. Having neighbors and comrades sing their hearts out and share their stories during our open mics. Blink and you'll miss something. Blink and a tear of joy and nostalgia leaves my eyes. Blink and you'll have a cat, one of three in our squat, coming to get cuddles. Reminding me of how I slept in the same bed as a comrade to recover from something traumatic. Or having another comrade come to my bed because they had a nightmare. The same comrade who came to me to dance in incredible ways as we both realized how much art we would be making under this roof. Having a neighbor bring us wine, other neighbors telling us about the squatting history of Nieuwmarkt and signing a letter saying how much our squat means to them so we can take it to court. Running up the stairs for my first Ramadan meal with a table full of laughter, love and delicious food. I'm so full. Spilling even. And with the biggest hugs I gave to all those I had to say goodbye to, these bits and pieces of memory get squeezed out and land right on this page. Ready for you to digest.

Your head might be spinning. There's so much to collect. So much more I could share. Living in a squat is messy like that. The messiness is trapped within and can even come crashing in from the outside world. We had several attacks. People threw bricks through our window on at least three occasions. Some hooligans breaking through the door and smashing our projector and harassing someone we lived with. There was also the fact that we could never have a doorbell because it kept getting ripped off as they added glue to our door's lock for extra pettiness. We had a Zionist cry in an open mic because her daughter started dating a Moroccan man. We had to kick someone out of our squat, the person to introduce me to my first squat. He had attacked multiple people, manipulated us and threw out misogynist words that would get yelled over any attempt to reconcile. Sometimes it's hard to not have these memories shout their way into my head. Making me feel extra suspicious of living with others now. So many of my things and my partner's things got stolen and treated like shit. Cis men constantly acting like they know better than you and lying to your face. Meetings about bouts of violence and people escalating until we walk away from a meeting feeling like nothing could ever be worked out. Having to sweep the floor and pick up broken furniture because people got into a fight and took it out on our space. The bricks from outside weren't the only things destroying the squat. The threat could come from anywhere. Even inside. The FLINTA house also having to deal with cis women absolutely refusing to live with a trans man and having to put out fires ignited by their bigotry. Knowing that they're better than this, hoping that they'll change. That's what speaks louder in my mind than the shouting. The hope. The constant hope that things can change.

It took a lot of hard work and luck to get to even write this retrospective. We empowered each other and the state once again reminded us that they don't give a shit about people. They held within their hands the legal system backed up by threats of police violence. We got lucky to have won the first court case. The owner's lawyer was half an hour late. Maybe that made a world of difference for the judge. Who took three weeks to eventually let us live in the squat without getting evicted. Because for the second court case, the owner's lawyer was on time and the judge took half an hour to evict us. And what a world of difference that made for the twenty plus people that passed through the walls of Jina's House / Villa Intifada-Verzet. Suddenly we had one week to pack our things, and all the refugees, queer people, queer refugees and others had to scurry to find a way to extend it. We negotiated outside of court for two weeks. And while we had to leave, our hearts stayed and our memories on this page remain.

So how do squats remain timeless?

The answer is simple. We embrace squatting as always a political exercise, as claiming space beyond just claiming houses. We respect the work done and the hands dirtied to make squats what they are, and commit to keeping them alive after their

eviction, recognizing their importance as nuggets of resistance. While this is not an unheard idea, it is not always extended to documentation. Currently, squats largely remain timeless in the memory that forms from our experiences with them. They are not always given a more permanent and accessible place, on the bookshelves of comrades for instance. This does not mean we need to advertise squats to those outside the scene, only that those within the scene can channel their love for their past houses into art, into documentation. There are understandable reasons for why this is rare, as evictions come so quick that ritualizing and celebrating buildings for the beauty and joy they brought us can feel more defeating than simply turning the page and fighting on. This is the tension that lives in movements outside the system: shut the door and open another one, keep the door open and risk falling behind. However, this tension is never more powerful than autonomous action. So, we reject the idea that the material and the political must compete for space in the movement. There is autonomy and capacity for both in different ways: for example, allies and supporters of squats with more time on their hands can assist with archival. Essentially, a healthy blend of the material and the political keeps squatters on their feet and squats in our memory. The only catch is that, just like running a squat, documenting a squat must also be collaborative.

Our gaze falls now to the Nieuwmarkt, Jina's and Intifada. It goes without saying that squatting has always been prominent in the neighborhood's ecosystem. Not only have many a squat come and gone, the Nieuwmarkt is a historic core for the flourishing of the movement. In 1975, the entire area became the base of operations for the riots against the construction of the metro, which evicted lifelong residents. During this period, recently radicalized students and activists turned to squatting as a way of preserving the historic area and making use of the open space. Actions were planned, municipal meetings were disrupted ("evicted"), and "the mansion of transport minister Westerterp was plastered over with posters. When the minister attempted to intervene, he got a splash of wallpaper paste in his face!" As old houses were emptied, new squats crystallized to assist and fuel the riots, and all of Nieuwmarkt became a squat. Some of these still exist today (like Fort van Sjakoo on the Jodenbreestraat) and every new squat becomes a temporary companion of these living and breathing histories. It is here that Jina's and Intifada come into the picture. Having painted this picture of the past and present, they were important for two reasons. First, in sticking with the tradition of the neighborhood, they assisted activists during the protests for Palestine in May 2023. At their height, these protests formed a bridge between the squatting community and the student activist community. While never a perfect relationship, this fusion rehabilitated some lost faith in the possibility for the radical left of Amsterdam to meet halfway and organize during times of crisis. They also helped integrate students like me into the squatting scene. Furthermore, such willingness to collaborate with the protests indirectly led to the emergence of new squats and organizing centers, such as the first and second People's Universities. So, Jina's and Intifada find timelessness as a piece in the domino chain of connected movements, a free space defending a free Palestine.

Second, in sticking with the tradition it helped evolve the tradition. Jina's House, the three-floorer on Krom Boomssloot 45, has been one of the only, if not the only, FLINTA squats in the Nieuwmarkt's history, and the most recent. Like every movement, the squatting movement needs spaces for those oppressed by patriarchy to exist and express. FLINTA spaces fit this bill. Not only do they create a pocket of safety in a world that is unsafe for non-cis men, but they assist in the transformative journey of finding oneself outside of patriarchy. The salience of this mission cannot be understated. No movement is completely outside the system until the system is abolished. All resistance exists on a gradient until it is no longer resistance. Hence, like every movement, patriarchal patterns and dynamics emerge and need the right care to dismantle. But this care cannot emerge without a roof over its head. This is why Jina's House especially is a historical artefact. As a FLINTA person, I cannot understate what it meant to feel safe in that way, even if temporarily.

In this momentary relapse, we have mapped the scene and scenery surrounding Jina's and Intifada, their position in the history of the neighborhood, the squatting movement, and anarchist archival. For the squatting movement to exist as a political being, narrative is central. And narrative cannot be totalitarian. For an autonomous movement with an autonomous base, narrative is the stew of individual expressions. It is the compendium of voices more powerful than any party line or doctrine. But narrative does not exist without experience. To understand squatting, soaking up the narrative and tasting the stew is never enough. Squatting is just as much political as it is material. Narrative does not exist without experience, and experience is temporary, every memory an instance that we steal from fleeting time and turn into our space. In that sense, all experience is squatted. Our experience is squatted.

References:

1. Spookstad. *Take Back Mokum: Squatting and the housing struggle in Amsterdam*. Amsterdam, Netherlands. 2024.

Music Tip Top 6
Text: Peter Rutten
Artworks: Various artists/designers

Anarchist Archives...
Text: AF and From Golden Boy to Goldman
Photography: AF

4

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

5

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

www.amsterdamalternative.nl

www.collectiefeigendom.nl

Verlangen naar autonomie *common spaces* voor de stad

In december 2024 promoveerde Karin Christof aan de Universiteit van Amsterdam met een onderzoek genaamd “Verlangen naar Autonomie”. Centraal in haar verhaal: autonome stedelijke projecten realiseren door middel van samenwerking.

Voor Amsterdam Alternative vroegen we Karin om haar boek, gebaseerd op haar promotie onderzoek, samen te vatten en gingen we met haar in gesprek over wat haar onderzoek voor de alternatieve beweging van Amsterdam zou kunnen betekenen.

Runder Tisch Liegenschaftspolitik, Berlin

In haar proefschrift onderzoekt Karin hoe burger-professionals (*Citizen Professionals of CPs*) in Amsterdam, Berlin en Wenen het voortouw nemen in het hergebruiken van leegstaande gebouwen om betaalbare woon- en werkruimtes te realiseren. In een tijd waarin sociaaldemocratische stadsbesturen steeds vaker publieke voorzieningen overlaten aan private partijen en burgers, zetten betrokken burgers zich in voor het algemeen belang en dragen zo bij aan sociale netwerken en culturele initiatieven. Daarnaast verzetten deze burger-professionals zich met hun bottom-up projecten tegen de speculatieve verkoop van vastgoed, waarbij collectief en gedeeld eigenaarschap centraal staan. In het debat over publieke ruimte, het recht-op-de-stad en de urgentie van stedelijke gemeenschappelijke projecten, bieden CPs inspirerende alternatieven voor een neoliberal stadstype: betaalbare woon- en werkruimtes die plek bieden aan lokale gemeenschappen – vanuit, met, door en voor de buurt.

Maar wat willen deze burger-professionals precies bereiken door leegstaande gebouwen toe te eigenen? Hun streven gaat verder dan alleen onafhankelijkheid; ze zetten in op gedeeld eigenaarschap en gemeenschappelijkheid. Hun initiatieven bevinden zich op het snijvlak van de burgermaatschappij, de markt en de overheid, waardoor ze een intermediaire rol spelen. Ze onderhandelen niet alleen over het (tijdelijke) gebruik of de gemeenschappelijke aankoop van de gebouwen, maar zoeken ook actief samenwerking met verschillende partijen. Deze proactieve houding resulteert in een zogeheten ‘post-autonome’ praktijk, waarin autonomie niet neerkomt op een absolute afscheiding van de overheid of markt, maar op samenwerking met diverse partijen.

Burger-professionals verlangen naar autonomie en werken samen; spanning & dilemma
Karin en Jaap gaan in gesprek over enkele

de kernbegrippen uit Karin's onderzoek, waaronder de drie vormen van autonomie die CPs nastreven in hun zelfgeïnitieerde woon- en werkprojecten, inclusief de bijbehorende discussies, uitdagingen en tegenstellingen.

Drie vormen van autonomie

In de projecten willen CPs verschillende vormen van autonomie bereiken:

1) Binnen **autonomie door gemeenschappelijkheid** zetten CPs zich in voor een bredere groep bewoners. Zoals een van de geïnterviewden benadrukt, richten zij zich expliciet op de ‘buitenwereld’ en willen ze invloed hebben buiten hun directe gemeenschap (*ein nach Außen wirken wollen*).

2) **Eigenaarschap als autonomie** legt de nadruk op collectieve eigendomsmodellen die het algemeen belang dienen in plaats van individueel financieel gewin. CPs streven bredere maatschappelijke belangen na door organisatie- en samenwerkingsmodellen te ontwikkelen die anderen kunnen overnemen.

3) En tot slot gaat het om **autonomie via samenwerking**, wat het meest aansluit bij de betekenis van post-autonomie: CPs werken strategisch samen met overheden en private partijen in plaats van zich ertegen te verzetten. Door wederzijds overgeëngene autonomie streven ze ernaar hun sociaal-culturele projecten in de praktijk te brengen.

1. Autonomie en samenwerking met anderen

Jaap: Je constateert in je boek dat burgers soms door de overheid gebruikt worden in samenwerkingsprojecten om beleidsdoelen te helpen verwezenlijken. Hoe kun je dat voorkomen?

Karin: Burgers die zich inzetten voor het algemeen belang balanceren het behoud van hun autonomie en het betrokken blijven bij samenwerkingsverbanden van overheidsactoren en private instanties. Dit wordt omschreven als een ‘permanente evenwichts-oefening’, waarbij zowel afstand als nabijheid tot planningsprocessen vereist zijn, terwijl men de eigen autonomie bewaart. Zo’n samenwerking vereist de vaardigheid en bereidheid om afspraken te maken die gekoppeld zijn aan specifieke doelen.

J: Wanneer kun je samenwerken met overheidsactoren of private instanties en toch onafhankelijk, autonoom blijven?

Hoe kunnen autonome projecten heersende machtsverhoudingen uitdagen en bekritisieren, maar ook functioneren als relaties binnen datzelfde machtsstelsel?

K: Hoewel de doelstellingen van de betrokkenen verschillen, kunnen de verschillende partijen - door elkaars autonomie te respecteren - toch gezamenlijke doelen realiseren. Zo krijgt autonomie een post-autonome betekenis: het staat open voor de deelname van diverse partners binnen een project, waaronder overheidsinstanties en marktpartijen. Daardoor staat het niet alleen naast het bestaande kapitalistische systeem, maar dient het dit soms zelfs, terwijl het tegelijkertijd de dominante machtsorde uitdaagt. Bij dit verlangen naar autonomie heeft de traditionele tweedeling tussen staat en burgersamenleving plaatsgemaakt voor interactie en samenwerking.

J: Maar hoe kun je samenwerken met sommige delen van de overheid, terwijl je andere delen niet ziet zitten? Is de strategie van samenwerken en overleg niet afhankelijk van de goede wil van de andere partij; als de andere partij niet wil sta je toch met lege handen?

K: Binnen stedelijke projecten van burger-professionals wordt de overheid niet gezien als één blok, maar als een verzameling actoren die zelf zoeken naar speelruimte binnen stedelijk beleid. In de afgelopen decennia zijn open bestuurlijke ruimtes ontstaan waarin nieuwe regels en praktijken niet alleen burgers, maar ook ambtenaren in staat stellen om op te treden als maatschappelijke ondernemers. Verschillende partijen streven naar een nieuwe rol binnen samenwerkingsprojecten voor het publieke domein en met burgers. Door zich horizontaal te organiseren, zonder hiërarchie of leiders, positioneren CPs zich niet alleen autonoom ten opzichte van overheidsactoren, maar

Leeszaal Rotterdam West © Hans Bossmann (2017)

sche actoren. Ze zijn de woordvoerders. Kun je als collectief ook zonder dat soort personen? Kan iedereen dit leren? Zou je dat kunnen rouleren? Is er zo niet toch sprake van een hiërarchie, van onbenoemd leiderschap? Zijn die burger-professionals niet de nieuwe ‘leiders’?

K: Leeszaal Rotterdam West laat zien dat roulatie inderdaad mogelijk is en dat CPs niet noodzakelijk aan blijven als trekkers. Twee onderzoekers startten daar het initiatief nadat de gemeente Rotterdam in 2012 75% van de openbare bibliotheken sloot. Ze richtten een horizontale organisatie op met meer dan 100 betrokkenen, waarbij zelfwerkzaamheid centraal stond. Inmiddels hebben de initiatiefnemers zich teruggetrokken en Leeszaal Rotterdam West functioneert nog steeds.

J: Wat voor mensen zijn het die de noodzakelijke ego, kennis, en skills hebben? Vaak stoppen ze er veel tijd in, zijn er dag en soms ook nacht ermee bezig, vaak zonder enige betaling. Zeker in het begin.

K: Uit het onderzoek bleek dat CPs vaak politiek gemotiveerd zijn: ze wilden breken met de op winst en geld gebaseerde samenleving en laten zien dat er ook andere manieren van leven en werken mogelijk zijn. Daarnaast spelen sociale motieven een rol, zoals de behoefte om deel uit te maken van een gemeenschap en een woon- en werkmodel te creëren gebaseerd op de deeleconomie. Voor een deel van de projecten speelden ook praktisch overwegingen mee: naast het aanpakken van de noodzaak van woon- en werkruimtes, bood dit hen tegelijkertijd de mogelijkheid om zelf betaalbare woon- en werkplekken te realiseren.

J: Samenwerkingspartners, zoals woningcorporaties en gemeenten, erkennen de kennis en vaardigheden van burgers vaak onvoldoende.

Burgers die lokale behoeften aanpakken en een parallel

netwerk van voorzieningen

voor de gemeenschap

opzetten, reageren niet alleen

op bezuinigingsmaatregelen,

maar zoeken ook actief de

samenwerking met andere

belanghebbenden

K: Ja, dat klopt. Dit zet actieve burgers aan tot verdere professionalisering, waardoor ze op één lijn komen te staan met het ideaal van de ondernemende burger; de betrokken en autonome subjecten van neoliberal stedelijk beleid. Burgers die lokale behoeften aanpakken en een parallel netwerk van voorzieningen voor

de gemeenschap opzetten, reageren niet alleen op bezuinigingsmaatregelen, maar zoeken ook actief de samenwerking met andere belanghebbenden. Als zodanig sluiten ze aan bij een bestuursmodel waarin overheidspartijen, samen met horizontale netwerken van actieve burgers zelf beheren wat voorheen door de lokale overheid werd georganiseerd.

J: Dan ben je inderdaad min of meer een instrument van de overheid. In het boek laat je zien hoe geprobeerd wordt om dit middels actief zelfbeheer tegen te gaan: in Rotterdam, waar je een pilot studie uitvoerde, stapte een initiatiefnemer uit een project omdat de huurders weigeren zich actief voor het project in te zetten; in Wenen beschrijf je een project waarin initiatiefnemers nu maar de rol van verhuurder op zich nemen.

K: De groep die erin slaagt een pand te verkrijgen, in te vullen en te beheren, is relatief klein. Of ze nu CPs heten of niet, dat doet er niet toe. Dit zijn vaak autonome groepen of individuen die het reguliere marktsysteem durven uit te dagen. Ze beschikken over essentiële vaardigheden zoals zelforganisatie, zelfbeheer en collectieve verantwoordelijkheid, en streven naar collectief eigendom binnen een horizontale, platte structuur. Vaak zijn deze initiatiefnemers verbonden met alternatieve politieke bewegingen of maatschappelijk engagement.

J: De overheid wil geen vrijwilligers zien, maar ‘sociale ondernemers’. Zzp'ers stappen maar wat graag in dat gat, maar ook actieve burgers passen zich daar vaak aan aan. De vraag die hieruit voortkomt, is: wie wordt door wie gebruikt? Samenwerking brengt vaak het risico met zich mee dat CPs zich voegen naar heersende machtsstructuren, die in essentie tegengesteld zijn aan hun principes.

K: Autonomie stelt burgers in staat om zichzelf te organiseren en alternatieven te ontwikkelen voor niet-kapitalistische vormen van leven en wonen. Tegelijkertijd kan het ook gebeuren dat overheidsinstellingen de vraag naar autonomie vanuit bottom-up initiatieven overnemen en integreren in hun eigen projecten. Dit kan zo bijdragen aan stilzwijgende instemming met neoliberale politiek en de privatisering van publieke diensten.

J: En ja, alleen door het project autonoom, zelfstandig te organiseren, je politiek uit te blijven spreken en de afbraakpolitiek te blijven aanklagen kun je hieraan zien te ontkomen. In een strategie van samenwerken kun je nog zoveel meer doen dan alleen overleggen: van informatiecampagnes tot debatten; van presentaties tot culturele evenementen; van demonstraties tot onderzoeken.

3. Het eigen pand: het belang van maatschappelijk vastgoed

J: In Amsterdam is het streven van autonome, alternatieve projecten naar gedeeld, collectief eigendom sterk. Dit komt voort uit negatieve ervaringen met panden die in bezit zijn van de overheid of woningcorporaties. Kijk bijvoorbeeld naar het Vrij Beton initiatief van AA, dat inzet op collectief eigendom. Voor wie neem je uiteindelijk eigenaarschap van leegstaande gebouwen? Maak je ze breed toegankelijk, of blijven ze vooral een ruimte voor de eigen achterban, één of enkele subculturen?

K: Dat is een terecht vraag. Niet-commercieel, gedeeld eigendom, collectief eigendom, is voor CPs en autonome initiatieven een politiek instrument geworden. Het helpt hen om sociale en culturele activiteiten voor hun achterban en buurtbewoners te behouden en tegelijkertijd sociale ruimtes te claimen in steden die steeds verder commercialiseren.

J: In hoeverre kan zo'n gebouw functioneren als gemeenschappelijke ruimte in de stad? Of blijft het vooral deel uitmaken van een (radicaal) autonome beweging, zoals het netwerk van Amsterdam Alternative en weet het weinig anderen te bereiken?

K: Inderdaad, in de praktijk blijken deze gemeenschappelijke ruimtes, *common*

Haus der Statistik Berlin © Franziska Sack (2018)

spaces, echter vaak plekken te zijn die vooral toegankelijk zijn voor een specifieke groep mensen, namelijk degenen die er al deel van uitmaken, oftewel 'ons soort mensen'.

J: Een hele andere vraag: hebben panden met voorzieningen voor de burgers, die het afbraakbeleid van de overheid opvangen enige andere politieke betekenis? Is het een alternatief voor de huidige stad of een prettig onderdeel ervan? Conflict en confrontatie horen toch bij de stedelijke ontwikkeling?

K: In deze tijd van economische onrust en ecologische bedreigingen vraagt het liberale ideaal van de zelfredzame burger en de tegenstelling van overheid en burgersamenleving om een herziening die ook de machtsdynamiek tussen de verschillende belanghebbenden en instanties zal veranderen. CPs erkennen dat samenwerking met overheidsactoren - zelfs als dit soms het dominante systeem uitdaagt - hen in staat stelt hun doel te bereiken: het veiligstellen van gedeelde en betaalbare ruimtes voor het algemeen belang.

J: De centrale vraag blijft: hoe stel je de huidige machtsverhoudingen aan de orde en hoe verander je deze om zo bij te dragen aan een stad die toegankelijk blijft voor wie er woont en werkt?

4. Getting down to street level: Praktische voorbeelden

Naar de praktijk: twee recente voorbeelden van autonome groepen. In beide gevallen gaat het om CPs die samenwerken met overheid en marktpartijen rond het hergebruik van leegstaand vastgoed en grond. Deze initiatieven laten zien dat je autonome plekken op deze manier kunt waarborgen en versterken.

A. Het Groene Veld in Amsterdam Noord, gedeeltelijke voortzetting van de ADM

De ADM werd begin 2019 ontruimd en heeft toen een tijdelijke, alternatieve plek in Noord gekregen. Door te onderhandelen, overleggen, lobbyen en veel mensen te mobiliseren, heeft de voormalige ADM het voor elkaar gekregen om het contract voor de locatie in Noord steeds opnieuw te verlengen en is het terrein nu met het Groene Veld erbij meer dan twee keer zo groot. Hier heeft de strategie van overleg en samenwerken, in plaats van confrontatie, duidelijk gewerkt. Daarvoor was echter wel nieuw beleid van de gemeente voor nodig: het ‘Vrije Ruimte-beleid’, dat inmiddels al enkele jaren bestaat. Op deze manier is dankzij o.a. het Groene Veld meer speelruimte binnen de gemeente ontstaan om nieuwe projecten te realiseren. Dat zou in Amsterdam een stimulans voor CPs kunnen zijn, met hun strategie van overleg en samenwerking. Het probleem is echter dat de gemeente bijna geen plekken en panden hiervoor aanbiedt en als dat wel gebeurt, gaan ze vooral in een bureaucratisch moeras ten onder.

B. Haus der Statistik: nieuwe vorm van gebiedsontwikkeling, publiek-civiele samenwerking

en waakhonden van de toegankelijke stad, meedenken over het hergebruik van leegstaande panden en de eigendomsverhoudingen in de stad. *Der Runde Tisch Liegenschaftspolitik* (Ronde Tafel over Vastgoed) in Berlin (zie AA58) is hier een goed voorbeeld van: drie tot vier keer per jaar is er een bijeenkomst met politici en het stadsbestuur, waar elke burger kan deelnemen en openlijk inspraak kan hebben op het hergebruik van gebouwen en de verkoop van grond.

J: Is het voor jongeren niet onmogelijk om een eigen, collectief pand te realiseren door middel van overleg en onderhandelen? De aanpak van CPs vereist toch veel ervaring en ingangen; dat is voor de jongste generaties toch vaak niet mogelijk?

K: De voorbeelden uit mijn studie tonen aan dat ook veel jongeren zich met deze kwesties bezighouden. Daarnaast zijn er de afgelopen jaren verschillende niet-commerciële stichtingen en organisaties ontstaan die groepen burgers ondersteunen bij het ontwikkelen van een wooncoöperatie of het aankopen van vastgoed en/of grond voor sociaal-culturele doeleinden ten behoeve van het algemeen belang. Het duurt echter vaak lang voordat projecten gerealiseerd zijn en het vergt veel tijd en inzet van alle betrokkenen, met name van de trekkers van het project. Niet iedereen kan zich dat veroorloven. Het doel is echter dat het na verloop van tijd makkelijker wordt en dat er een groter netwerk van niet-commercieel vastgoed ontstaat, waarin je - niet in je eentje, maar samen met anderen - betaalbaar kunt wonen en werken, en ruimtes beschikbaar kunt stellen voor de buurt.

J: Hoe kan het netwerk van gelegaliseerde kraakpanden, die na de radicale kraakfase door overleg gelegaliseerd zijn, een voorbeeld zijn voor de huidige kraakgroepen?

K: Het gaat om plekken die fungeren als gemeenschappelijke ruimten voor iedereen, en niet verworden tot ruimtes voor een bepaalde subcultuur of culturele plekken voor de lucky few. Dit is de uitdaging van vandaag: ervoor zorgen dat een netwerk van autonoom maatschappelijk vastgoed in de stad aanwezig en beschikbaar blijft voor verschillende lagen van de bevolking, ook voor de jongste kraakgroepen. Anders dan de kraakbewegingen van de jaren tachtig, die vooral gericht waren op subculturele groepen, geven burger-professionals de voorkeur aan inclusieve organisatiestructuren en een brede actiebereidheid. Ze trekken bewoners aan die zich inzetten voor cultureel of sociaal activisme en willen mensen bereiken buiten de (sub)culturele kring van de CPs zelf.

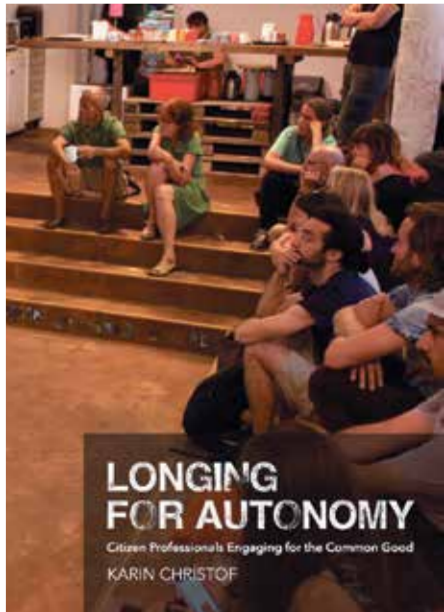
J: Het zou mooi zijn als de radicale aanpak van de nieuwe kraakgroepen en de samenwerkingsstrategie van de burger-professionals elkaar kunnen stimuleren en laten zien dat er een andere, solidaire en sociale stad mogelijk is.

Krakers en CPs zouden samen aan tafel moeten gaan zitten en, vanuit hun positie als protestgroepen en waakhonden van de toegankelijke stad, meedenken over het hergebruik van leegstaande panden en de eigendomsverhoudingen in de stad.

5. Perspectief voor de nieuwe kraakgroepen?

J: Sinds een aantal jaar wordt er weer structureel gekraakt in Amsterdam. De nieuwe, jonge kraakgroepen nemen opnieuw leegstaande panden in gebruik vanuit een wil naar radicale autonomie en collectiviteit. Anti-overheid, want kraken is verboden, en anti-markt want die maakt de stad kapot. Zij maken een duidelijk politiek statement en stellen de heersende macht in de stad aan de kaak. Zij willen en kunnen niet in overleg en samenwerking met de overheid of marktpartijen; wat hebben zij aan de strategie van de burger-professionals?

K: Dit is een moeilijke vraag, aangezien het twee verschillende strategieën betreft: de ene verzet zich tegen het bestaande systeem, en de ander probeert het systeem van binnenuit uit te dagen. De ongelijkheid en onrechtvaardigheid in de stad zijn de afgelopen jaren toegenomen door het opkopen van de stad door internationale beleggingsbedrijven. Krakers en CPs zouden samen aan tafel moeten gaan zitten en, vanuit hun positie als protestgroepen

Boekomslag proefschrift, Layout: Andy Diaz Sanchez (2024)

De publicatie zal verschijnen bij **setmargins.press**

Verlangen naar autonomie
Text: Karin Christof en Jaap Draaisma
Photography: credits with pictures

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr, 2025
www.amsterdamalternative.nl

6

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr, 2025
www.amsterdamalternative.nl

Vrije Ruimte Festival 2025

2025 is het jaar waarin we zowel het 750 jarige bestaan van onze stad Amsterdam zullen vieren als ook het 10 jarige bestaan van Amsterdam Alternative. Naast deze *special* over Vrije Ruimte zullen we dit jaar ook nog een *special* maken over 750 jaar Amsterdam, maar het grootste project voor dit jaar is het Vrije Ruimte Festival. Een multi disciplinair, twee-talig, experimenteel doch toegankelijk festival voor jong en oud, dat plaats zal vinden in tien verschillende locaties op tien verschillende data tussen maart en september 2025.

Vrije Ruimte Festival 2022
Eind november 2022 organiseerde Amsterdam Alternative de eerste editie van het Vrije Ruimte Festival. Het vier-daagse festival was een samenwerking met de Envisioning Free Space Conference uit Berlijn en vond plaats op meerdere locaties in de stad. Overdag een uitgebreid conferentie gedeelte met discussies, presentaties en workshops in de Voormalige Stadstimmeruin, OT301 en De School. In de middagen en avonden een (sub)cultureel programma met muziek, docu screenings, exposities, open ateliers en rondleidingen in de OCCII, OT301, Nieuwland, Rijkshemelvaart, Het Groene Veld, Cinetol, Filmhuis Cavia en andere vrijplaatsen. Het was misschien wat veel en versplinterd voor een eerste editie maar dat stukje *happy chaos* paste goed bij het experimentele karakter van de deelnemende vrijplaatsen en Amsterdam Alternative.

Vrije Ruimte Festival 2025
Dit jaar zal de tweede editie van het Vrije Ruimte Festival plaatsvinden op tien verschillende locaties. Allemaal vrijplaatsen die bij AA zijn aangesloten. Een festival met tien events op tien verschillende data in tien verschillende locaties verspreid

door de stad. Georganiseerd ter ere van het tien-jarige bestaan van Amsterdam Alternative en het 750 jarige bestaan van Amsterdam. Een dubbele viering maar vooral een serie momenten waarop we de aandacht weer eens willen vestigen op het belang van Vrije Ruimte in de stad.

Docu
We hebben voor deze editie van het festival - samen met de deelnemende podia - een zeer gevarieerd programma georganiseerd. Van live muziek tot film/docu screenings, workshops, talks, performance en experimentele electronica. Al deze events zullen we vastleggen om na afloop van het festival een documentaire te kunnen maken over het festival en het belang van Vrije Ruimte in de stad.

Met dank aan
Veel dank aan alle deelnemende podia en artiesten maar ook de Stichting Amsterdam 750. We hebben van hun financiële bijdrage gekregen om dit festival te organiseren en daarmee onderdeel te zijn van 750 jaar Amsterdam.

Zaterdag 29 Maart - OT301 Vrije Ruimte Festival opening event

Address: Overtoom 301
Entrance Cinema + Junction: Free // Studios €10 (presale online)

Ventilator cinema (2nd floor)
15:00: Doors open + introduction
15:40: Start screening **Capital B**
17:30: Talk with the makers of the docu
18:15-19:15: Talk about setting something a round table in Amsterdam
19:30-2130: Screening other episodes of Capital B

The Junction (culture kitchen / ground floor)
14:00-01:00: Doors open
18:00-21:00: Food + drinks
21:30-23:00: Los Calxunxos Tuyos (live)

Studios (ground floor)
21:00-22:30: Sarkawt Hamad
22:30-23:15: De Kraters (live)
23:15-00:00: Mathilde Nobel (live)
00:00-01:30: Marcelle (Another Nice Mess)
01:30-03:00: I-F

Zaterdag 5 April - Bajesdorp/GROND Blooming GROND

Times: 14:00 untill late
Address: Bijdorprstraat 1
Entrance: Free, donations welcome

Blooming GROND invites you to reconnect with the pulse of nature and community as we welcome the Spring. The programme brings together different ways of resilience, rebirth, and collectiveness through performances, installations, and workshops. Dive into a dynamic program where image, food, sound, and movement blur boundaries, bringing us together in organic, ever-evolving experiences. Join us as we celebrate alternative ways of being and creating, nurturing the seeds of tomorrow - together. We start with a workshop for children that combines storytelling, performance and drawing and we finish with a collective performance and closing party. In between there will be a range of experiences happening. Feel free to spend a full afternoon and evening with us or just pop in for an hour.

Line up: Andrea Elera, Dominique Chabot, Ivo Bol, Jasna Veličković Judith Baten, Marc Nukoop, Mazen Al Ashkar, Nicolás Conde, Quartier Mustache, Ramon Smit, Wytze Minne de Swart, Seijiro Murayama (guest), Roger Fährndrich (guest), Pau Sola (guest)

Vrije Ruimte Festival
Text: Amsterdam Alternative
Event artworks Ivo Schmetz

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

Donderdag 10 April - Ru Paré Coöperaties in de nacht

Times: 19:30-22:00 uur
Address: Chris Lebeaustraaf 4
Entrance: Gratis, donaties welkom

Elk hippe nachtclub heeft zijn mond vol over: *community*. Maar wat nou als deze 'community' ook daadwerkelijk eigenaar is van de plek? Hoe zou dat eruit kunnen zien? Veel clubgangers voelen zich intens emotioneel betrokken bij de plek. De mensen op de dansvloer maken de plek tot wat het is in een wisselwerking met de artiesten. Toch zit er vrijwel altijd een commerciële uitbater achter die er met de winst vandoor gaat. Het is de bezoekers onduidelijk hoe het financieel in elkaar steekt. Zou het niet wat zijn als de dansvloer letterlijk de eigenaar van de plek is? Tijdens deze discussie avond verkennen we hoe de coöperatieve nachtclub eruitziet. Wat zijn mogelijke voordelen? Kunnen we hiermee de commercie uit het nachtleven trekken? Wat is de potentiële kracht van de gemeenschap in het nachtleven? Op wat voor manier kan die eigenaar worden?

Thursday 8 May - Cinetol Prom

Times: 9:00-01:00 uur
Address: Tolstraat 182
Entrance: €16,50, inclusief servicekosten

On 8 May, Cinetol will host its very first Prom. This will be a collaboration between Bandgurl666, Prom Vagabonds and Schorem, Cinetol's (post)punk mini festival. Guests are encouraged to dress up in classic prom attire. The lineup consists of darker, dissonant yet dancable acts that will have you both moshing and slow dancing. There will be a prom photos booth, punch served at the bar, and plenty of decorations.

Line up: Prom Vagabonds, L'orne, Daddy Unchained, Pim Piet, Dear Omen, Nils Keppel

Friday and Saturday 16 + 17 May - De Appel Cuts and Currencies

Times Friday and Saturday: 11:00-18:00 hrs
Address: Tolstraat 160
Entrance: Free

Day 1: Funding cuts and Moving Beyond State Dependency
Last year we saw many art and cultural institutions get defunded by municipal and national funding bodies in the Netherlands. This has a trickle effect on art workers in the Netherlands, and on what kind of institutional, artistic and curatorial practices are supported. This raises urgent questions: How can we read the current defunding of institutions? How do political ideologies, particularly neoliberal market principles, shape the allocation and design of art subsidies? Does this pressure to commodify art undermine its potential for genuine political dissent? How can art institutions and artists remain resilient and address structural precarity in the longterm? As we navigate state reliance under the current political order, we will discuss how we can foster collective resource-sharing in an increasingly competitive funding landscape. With: Pascal Gielen, Sepp Eckenhausen, Koen Bartijn, Jack Segbars

Day 2: Learning from Community Currencies
Many artists and communities use alternative currencies to redistribute value and keep resources circulating locally. These currencies allow them to control their means of exchange, advance their interests, and operate independently of banks, the mainstream economy, and national currencies. By implementing community currencies, local economies can mobilise underutilized resources, meet basic needs, and foster economic resilience. Could creating a local currency help strengthen connections and the economy within the Amsterdam Alternative network? We'll explore this question with various experts. With: Thomas Siderius adn more tba

Zondag 15 Juni - Filmhuis Cavia Global Village Amsterdam

Times: 14:00-22:00 uur
Address: Van Hallstraat 52-1 (upstairs)
Entrance: €5 or Cineville.

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

Filmhuis Cavia unearths a true masterpiece of Dutch cinema. Arguably Johan van der Keuken's most important piece of work, the Amsterdam-born director here takes on the near-impossible task of developing a picture of Amsterdam in all of its different communities and identities. What results from it is nothing short of a long love letter to the city in all of its 180 nationalities.

In typical van der Keuken's style, he strings together many different stories, from attending a Ghanian funeral to dancing at the Roxy club, and from a traditional fishmonger in the Jordaan to the living room of a Chechen refugee. The tour guide on this journey through the city is Khalid, a courier crossing the city on a moped, carrying film rolls and prints.

The film was published in 1996, just a few years before the emergence of an increasingly harsh public debate against migration in the Netherlands, eventually leading to the affirmation of far-right and racist politicians such as Geert Wilders. To put the film in perspective with the development of Amsterdam since then, the screening will be followed by a talk where the current situation of the city will be explored, trying to imagine together new scenarios we would like to bring about."

Zaterdag 28 Juni - OCCII First Timers Festival Amsterdam

Times: 20:00-01:00 uur
Address: Amstelveenseweg 134
Entrance: on donation

First Timers Festival Amsterdam is a new and hopefully recurring initiative aimed to demystify and diversify DIY music! We will offer a series of instrument and vocal workshops from March until June, culminating in a concert night on June 28, where every band will play its very first show.

Saturday 5 July - NDSM Treehouse Art in Action

Times: 14:00-00:00 uur
Address: TT. Neveritaweg 55-57
Entrance: various prices for different parts of the event

Art in Action is a community-driven event focused on connecting and creating bonds through participatory art projects and interactive workshops. The activities cover a wide range of artistic disciplines, themes and methodologies, and include options for both adults and kids. Some of them focus on creatively addressing subjects such as sustainability and cultural diversity, while others aim to dive straight into artforms and processes, like learning how to paint or make a song together with others.

Art in Action will offer:

- 2 creative journeys for adults and 1 for kids. These journeys are aimed at exploring creative processes through collective art-marking. Each journey consists of 3 different workshops.
- Museumboefjes Kunsttour for toddlers
- Creative walks on NDSM by Esther Kin, based on the Art-Based Learning method by cultural historian and maker Jeroen Lutters. (Part of the NDSM Art Walks, created for 750 Amsterdam)
- An evening jam session for both amateurs and professionals with drinks and snacks.

Zondag 7 September - Plantage Dok Mega Open House at Plantage Dok

Times: 13:00-20:30 uur
Address: Plantage Doklaan 8
Entrance: Gratis

We keren het pand binnenstebuiten, beginnend met gemedereerde gesprekken tussen verschillende dokkers, van activist tot kunstenaar, VJ's, alternatieve rondleidingen waarbij je het pand telkens op een andere manier leert kennen, open studio's. In de Dokzaal is daarna een mega open podium waar de Dokkers zich kunnen laten zien, maar ook het publiek is van harte welkom om een bijdrage te leveren: Muziek, performances, voordrachten. We sluiten af met eten en drinken en een muzikale bijdrage van een van de bands die het Dok rijk is!

Line up: Lino, Vincent, Maurice, Daan, Ruud, Olga, Jochem, Frank, Ibelisse, Annelinde, Jason, Flavia, Tessel, Celine, Maaïke, Anna, Ildiko, Eva, Alex, Ruud, Michel, Olaf, Harmen, Sonia, Olivier, Meis, Sarah, Aukje, Jutta, Julia, Jenny, Tiia, Bastiaan, Shireen, Erik, Bart, Teun, Allen, Neske, Isaac, Rumi, Erin, Eli, Mirjam, Fred, Alice, Ed, Linda, Sindhu, Judith, Lia, Alexandra, Raphael, Nick, Pia, Winston. **Collectieven:** Aseed, All Included, PAPA, MolkFactory, The Joinery, Paperjam, Taste Before you Waste, Vokumokum, Questions Collective, The Building Institute, Tekenlab, Harbour of Action, Mai Prints, Electric Circus, Wak, en het Meteoriet Museum.

Zaterdag 20 September - Het Groene Veld Vrije Ruimte Festival closing event

Times: tba
Address: Buikslotermeerdijk 95
Entrance: tba

We'll keep the details for this event secret for now but make sure to mark this day in your agenda as it will definitely be worth while joining.

Free spaces in Lisbon

When we think of free-space communities outside of Amsterdam, we generally think of Berlin or London. Lisbon, however, has a long history of free spaces where its residents socialise, mobilise and express themselves. Lisbon is known for its beauty, good food, welcoming people and wide cultural diversity. As Amsterdam knows, beauty is both a blessing and a curse. Tourists and expats from all around the world flock to Lisbon, causing rents to spike. This threatens Lisbon's free spaces, which contribute immensely to the city's social, cultural and political activities. These spaces offer affordable meals, health advice, workshops, workspaces and cultural activities like concerts, poetry, debates and parties. This article covers the Lisbon free-space movement and its current fights. It is meant to inform, deepen international solidarity, and inspire in the fight against the liberalisation of our cities.

Lisbon's free space landscape

Lisbon's free spaces have their roots in the *coletividades*: cultural, arts and sports facilities for Lisboetas to meet and express themselves. Some are over 100 years old and have survived the dictatorship; a couple are from the 19th Century. Although these *coletividades* essentially have anti-capitalist goals, they mainly cater to a more traditional and conservative public. In recent decades, a new type of *coletividades*, commonly called associations, has sprung up. Mostly centred around culture, basic needs and politics, these spaces receive younger and more outspoken people who fight for social justice, sexual freedom, and the protection of immigrants. In parallel, a growing number of cooperatives shows a desire for community.

During the Portuguese dictatorship (1926-1974), the *coletividades* were the only place citizens could unite without fear of reprisal. As such, they were paramount in local resistance to oppression. When the dictatorship fell with the Carnation Revolution on April 25, 1974, the anti-capitalist movement strongly influenced the new government. The *Período Revolucionário em Curso* (PREC) was marked by land redistribution, squatting, nationalisation and left-wing policy.

With the end of the PREC in November 1975, squatting has been increasingly repressed, and public opinion is against it. Last year, during the 50th anniversary of the revolution, Okupabril occupied an empty building in Lisbon and created a cultural centre. Six days in, the police violently and illegally evicted them, even though neighbours were generally in favour. Now, the building is empty and unused again. Still, squatting happens. For example, there are many squats of land, and the municipality is regulating squats of social housing they deem uninhabitable, as the squatters are generally poor families and not openly ideologically motivated.

While squatting is oppressed, landlords and real estate agencies aggressively cement the windows and doors of houses they don't plan to sell soon. These stay empty for years, driving up the rents in Lisbon. Some are abandoned because of family disputes over ownership, some are owned by real estate agencies. Combined with the influx of tourists and expats, these abandoned houses push up housing prices.

Free spaces operating outside the logic of profit suffer especially from rising rents. One association had to close its doors after seeing its rent go up by a factor of 30. Three initiatives, each with its own strategy, are fighting for their right to exist in Lisbon.

Sirigaita

Sirigaita is a cultural space that houses multiple collectives offering affordable meals and drinks, a cultural agenda, Portuguese classes, a library, and many more initiatives. One day in 2023, Sirigaita received a letter stating their contract wouldn't be renewed. The landlord, owning 80 *Alojamentos Locais* (local lodges for tourists), didn't accept any negotiation. Sirigaita had no place to go, and the municipality refused to help. They decided not to return the keys to the building, resisting eviction since the end of February 2024.

Sirigaita is located close to the Intendente neighbourhood, previously regarded as one of the most precarious areas of the city. This changed when then-mayor António Costa moved his office here in 2011 to incentivise investment. Teresa from Sirigaita explains that "Costa's move, together with the *Lei Cristas* (Cristas law) in 2012, which liberalised the housing market and took away almost all protections from tenants, intensified the area's gentrification."

In recent years, many free spaces have been closed or exiled to the city's peripheries, and fancy cafés have opened with tourist-oriented prices. Within a radius of

200m of Sirigaita, four free spaces were evicted in the last decade. Sirigaita is one of the last in the area and therefore their resistance is so important.

"It's unbelievable how little the municipality cares for its residents and to what extent it protects foreign investors. The *coletividades* are the living rooms (*salas de estar* literally means 'rooms of being') of Lisbon and bring unmeasurable value to its residents. As we operate outside of the logic of profit, we don't fit the neoliberal agenda of the municipality," says Teresa.

"With the campaign *não se despeja um desejo* (you cannot evict a desire), we are fighting back against our eviction in court and by mobilisation. While the fight against eviction was mostly individual, the municipality could hide behind ignorance. To show how big the problem is, we started *coletividades em luta* (fighting free spaces). By fighting together, we aim to improve the pressure on the municipality to defend its citizens." This way, Sirigaita is a space of resistance, uniting free spaces to form a front against the epidemic of gentrification.

Disgraça

Disgraça¹ is an anarchist social centre that was founded for almost ten years. It is in a part of town that has not yet been killed by gentrification but is starting to be infected. They recognise that they will soon have to face its symptoms as well. I spoke with two people that are involved with Disgraça about their solution to the problem: collectively buying their space. "It's not just that none of us own a house, many of the people involved in the space hardly have a place to live – that's how bad the situation is here at the moment. The possibility to collectively buy a space where we can convene and organise means we don't lose it to the violent forces of the market. It's empowering: we might not have houses, but we'll have a secured social centre."

Disgraça is an important space for anarchist movements. Many initiatives in Portugal are born, developed or promoted here. Ensuring the future of Disgraça's space is thus paramount for the wider movement and spreads hope.

However, Disgraça operates outside of the logic of the market and raising the necessary €275,000 is a challenge. "We signed the contract to buy the space back in September, putting down a deposit of 10%. Now we have until the end of summer 2025 to fundraise the rest. To do this, we're organising concerts, workshops and benefit events – and calling friends and collectives to organise benefits in their spaces too."

We also discussed their experiences of movements in other countries. "People in Lisbon are really creative in occupying public spaces and if we look broader it happens across the population. Many public spaces you see people actually fought for and there's a lot of ways that spaces are occupied, be it for community gardens and protests, or for barbecues and street parties."

You can help Disgraça buy their space at www.disgraca.com.

Relâmpago

Relâmpago (officially ADR "O Relâmpago") fights the sale of Lisbon with sports. By bringing the new inhabitants of Lisbon to the traditional *coletividades*, Relâmpago aims to revive old beauties while partnering diverging realities.

"All these *grupos desportivos* (sports groups) have beautiful spaces frequented much less than they used to be," says Vasco Ramos from Relâmpago. "We thought we could bring new life to these spaces. People desire community and belonging. Recent waves of immigrants and the younger generation of locals feel unconnected with the more traditional public of

the *coletividades*." Relâmpago, founded by a group of locals in 2020, started organising football matches "without a competitive edge" at these *coletividades*. They have grown to an association with 300 active members since.

Many of the traditional public that frequent the *grupos desportivos* are conservative and right wing. "But I don't think they are bad; they are frustrated with a failing Left and feelings of isolation in a changing world, which the far-right exploits. Relâmpago puts them in touch with people they have never gotten to know. Slowly, we are gaining their trust, and I imagine they see that the 'other' from TV is actually quite similar to them. Of course, the other way around is also true. We notice a deconstruction of the hateful polarisation that is driving current politics."

However, Vasco says, "we must always be conscious of not taking over a place. We want to be a solution, not another problem for these spaces, which is a fine line. We try to be aware that we are entering people's safe space with big groups from completely different backgrounds and opposing politics."

Relâmpago's greatest event has been the revival of a cycling race up one of Lisbon's hills. The Rampa was found in the archives by a sports historian from Relâmpago, uncovering a cycling competition held in the 1940s and 50s by the *coletividade* Mirantense. Interestingly, Mirantense still exists. Where it used to occupy a beautiful building with large ballrooms for dances and theatre, it was evicted to a tiny room next door. Their old space has been abandoned ever since. Mirantense and Relâmpago have been organising the Rampa for four years.

"The race has become like a popular movement. Neighbours volunteer and participate in the contest of the most beautiful façade. Nearby *coletividades* help out with material and bring participants, and we have a huge party afterwards," Vasco explains. And, possibly most importantly, the streets are taken back by Lisbon's residents.

"I do sometimes fear how big Relâmpago has become. Many sections are organising themselves, and we cannot control who joins as we allow anyone to become a member. Besides, different groups are pulling our sleeves to become politically more outspoken. Our goals are essentially anti-capitalist and in defence of the marginalised, and we partner with anyone who can help our goals, regardless of their political positioning. So far, we have navigated everything democratically and without exceptional tension. I hope Relâmpago can continue this journey for as long as possible."

The views of the interviewees are their own, not necessarily those of their associations.

(1) The name Disgraça refers to the Portuguese word for disgrace and the neighbouring area of Graça, which is almost destroyed by gentrification. Recently, the municipality sold an old monastery in Graça to a real estate agency to build a 5-star hotel, which would mean the final blow to the area. Disgraça supports a locals-led movement against the hotel.

Free spaces in Lisbon
Text: Leon Ingelse
Photography: Joana Bom + unknown

10

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

11

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

Circulaire transitieplekken

Circulaire transitieplekken
Text: Hannah Kok
Photography: Noordoogst © Peter Lange

De gemeente Amsterdam wil in 2050 volledig circulair zijn. Er zijn in Amsterdam veel initiatieven te vinden die al bijdragen aan deze transitie naar een duurzame samenleving. Deze initiatieven maken de circulaire economie concreet en weten daarbij veel Amsterdammers te bereiken. Dit blijkt uit het onderzoek van Team Vrije Ruimte naar circulaire transitieplekken in de stad.

Circulaire transitieplekken zijn plekken en initiatieven die:

- Zelforganiserend zijn
- Een hoge mate van veerkracht hebben
- Gefocust zijn op een duurzame toekomst

Als Team Vrije Ruimte hebben we 19 plekken in Amsterdam onderzocht door middel van interviews en bezoeken. Deze circulaire transitieplekken zijn vooral vrijplaatsen, maar er zitten bijvoorbeeld ook een broedplaats of buurtinitiatief bij. Uit het onderzoek blijkt dat deze plekken weliswaar verschillen, maar één grote gemeen deler hebben: alle plekken werken al volgens de principes van de circulaire en/of donut-economie. Ze kennen een pionierende rol in de duurzaamheidstransitie. Dat betekent dat wij als gemeente veel van deze plekken kunnen leren.

Doel

Het doel van ons onderzoek is het zichtbaar maken van de ecologische waarde van deze plekken. Dit gaat om erkenning onder zowel ambtenaren als bewoners van Amsterdam. Dat is hard nodig, want veel van de onderzochte plekken worden in hun voortbestaan bedreigd. Hun locaties zijn bijvoorbeeld tijdelijk of ze krijgen te maken met hoge kosten voor vergunningen.

Ruimte in Amsterdam is schaars.

Er zijn meer beleidsdoelen en ambities dan waar plek voor is. Al deze doelen en ambities zijn belangrijk voor de stad. Dit betekent dat er keuzes gemaakt moeten worden, daarom is het van belang om de waarde van deze plekken te onderstrepen. De maatschappelijke en culturele waarde van deze plekken is vaak al bekend, maar de ecologische waarde niet. Door de meervoudige waarde van de circulaire transitieplekken te onderstrepen, kunnen we Vrije Ruimte steviger borgen in ons beleid.

Voorbeelden van duurzame activiteiten

De plekken zelf zijn duurzaam en circulair door zich bijvoorbeeld *off-grid* te organiseren, hun terreinen om te toveren tot groene oases met hoge biodiversiteit, of hun afval te minimaliseren, recyclen en composteren. De impact van deze plekken is eigenlijk altijd groter dan op de plek zelf: het zijn inspirerende plekken met een grote maatschappelijke impact waarbij bezoekers in contact komen met praktische voorbeelden van duurzaam leven. Ze worden uitgenodigd om te experimenteren en

te leren. Hier volgt een kleine selectie van een paar van zulke initiatieven:

De Kaskantine vermindert met hun initiatief de Voedselkringloop voedselverspilling. Voedsel dat anders zou worden weggegooid, wordt opgehaald bij verschillende partners en beschikbaar gesteld aan mensen met een kleinere portemonnee.

Noordoogst is een stadslandbouwproject gericht op circulariteit met onder andere een circulaire varkenshouderij, een moestuin, voedselbos, biologisch restaurant en een natuurspeeltuin.

De primaire functie van **De Sering** is het bieden van gratis ruimte aan activisme en progressieve gemeenschappen, maar tijdens het interview werd verteld dat er veel gebeurt omtrent duurzaamheid. De Volkskeuken is bijvoorbeeld volledig veganistisch en verzorgt maaltijden voor actiedagen van Extinction Rebellion. Er worden 1200 maaltijden per week gemaakt.

De Modestraat richt zich op het verminderen van textielafval. Zo is er bijvoorbeeld een wisselboetiek en je kunt je kleding leren repareren of upcyclen in het repair café.

Samenwerking

Team Vrije Ruimte is op dit gebied een samenwerking aangegaan met Team Circulaire Economie/Samen met de Stad. We werken namelijk met veel dezelfde initiatieven en aan dezelfde doelen: meer ruimte en meer bestaanszekerheid voor initiatieven van onderop, zodat deze volwaardig bij kunnen dragen aan een duurzame, sociale en inclusieve stad. Dat doen we in de eerste plaats door erkenning: het zichtbaar maken van de waarde van de initiatieven in zowel beeld, woord als debat. Ook werken we aan een ondersteuningsaanbod. We hebben een redelijk beeld van de uitdagingen: meerjarige financiering, betaalbare ruimte, en het zichtbaar (deels meetbaar) maken van de impact. Dat is niet eenvoudig: het vergt betere samenwerking, afstemming en krachtenbundeling. Niet alleen binnen de gemeente, maar ook met de initiatieven zelf. Zij leveren immers de bewijskracht die nodig is om door te kunnen pakken.

We organiseren een expositie over de Circulaire Transitieplekken in de Voormalige Stadstimmertuin van 17 t/m 28 maart.

BOOKS TIP TOP 5

De toekomst van de waarheid
Werner Herzog

In een wereld die wordt ondermijnd door nepnieuws, politieke manipulatie en kunstmatige intelligentie, stelt Herzog de filosofische vraag: wat is waar? En hoe verhoudt de waarheid van filosofie en filmkunst zich tot empirische feiten? Van de verzonnen overwinning van farao Ramses tot de moderne mythe van ontvoering door buitenaardse wezens: op eigen wijze knoopt Herzog fascinerende gedachten en herinneringen aan elkaar.

Publisher: De Arbeiderspers
Release date: 10-2024
ISBN: 9789029553070

Democratiseer ons werk!
Isabelle Ferreras, Julie Battilana, Dominique Méda

In Democratiseer ons werk!, Pleidooi voor een reorganisatie van de economie, van Ferreras, Battilana en Méda schetst een dozzijn vrouwelijke wetenschappers – economen, filosofen, sociologen en politicos – in twaalf essays hoe we ervoor kunnen zorgen dat werkers niet langer als louter handelswaar worden gezien, door ze een gelijkwaardige stem te geven in het bestuur van ondernemingen.

Publisher: Starfish books
Release date: 02-2023
ISBN: 9789492734259

Het protestdecennium
Vincent Bevins

In 'Het protestdecennium' vraagt Vincent Bevins zich af hoe het kan dat de vele protesten die plaatsvonden tussen 2010 en 2020 zo weinig verandering teweegbrachten. De Arabische Lente, Occupy Wallstreet, de opstanden in Oekraïne, Chili en Hong Kong: bij al deze protesten bleef een revolutie uit, en soms hadden ze zelfs het tegenovergestelde effect. Hoe kon dit gebeuren? En waar komt dit wereldwijde patroon vandaan?

Publisher: Omniboek
Release date: 11-2024
ISBN: 9789401920612

In gesprek met de Noordzee
Arita Baaijens

Het voortdurend knechten van land en zee zit in de Nederlandse genen. Baggeren, recht trekken wat krom is en windmolnen parken op zee; we doen wat ons goedgevoelt zonder de zee of het land ooit iets te vragen of te bedanken. Die bazige houding ten opzichte van de natuur heeft Arita Baaijens altijd verbaasd. Op haar reizen ervaarde ze dat in andere culturen de stem van bossen, bergen en rivieren wel serieus wordt genomen. Waarom in Nederland dan niet?

Publisher: Atlas Contact
Release date: 01-2025
ISBN: 9789045048857

Slimme technologie
Zelf doen
Verbinden
Samenwerken
De kracht van online community platforms
Transparantie
Gelijkwaardigheid
Vertrouwen
Transities versnellen

De kracht van online community platforms
Kyle Chayka

Het boekje beschrijft de aanleiding voor de start van de coöperatie, de organisatie, de componenten van een community platform en de mooie resultaten die we hebben behaald. We laten zien hoe communities zichzelf kunnen versterken, hoe netwerken van communities betere resultaten kunnen halen en hoe de samenwerking tussen overheid en bewoners kan worden verbeterd.

Publisher: Gebiedsonline.nl
Release date: 01-2025
Gratis te downloaden via www.gebiedonline.nl/boekje

WWW.AMSTERDAMALTERNATIVE.NL

Expeditie Vrije Ruimte interview

In deze special over Vrije Ruimte mag een update over het gemeentelijke beleid genaamd Expeditie Vrije Ruimte natuurlijk niet ontbreken. Het beleid bestaat een jaar of vijf en heeft inmiddels een paar vruchten afgeworpen. We zijn natuurlijk benieuwd naar de ontwikkelingen van een bekende projecten zoals Het Groene Veld en De Fik maar vooral ook of er nieuwe projecten in het verschiet liggen.

We spreken met Caroline Combé van team Expeditie Vrije Ruimte over de ambities en de weerbaarheid van de praktijk.

Kun je iets over jezelf en je rol bij de Expeditie Vrije Ruimte vertellen?
Ik ben Caroline Combé, geboren, maar niet getogen in Amsterdam, maar wel voor mijn studie Sociale Geografie weer hierheen gekomen en nooit meer weggegaan. Ik ben het grootste deel van mijn werkend leven actief voor de gemeente Amsterdam in de Ruimtelijke Ordening in allerlei rollen, voor kleine en grote projecten. Van Structuurplannen en Omgevingsvisie tot een bouwproject in Zuidoost. Ik heb de manier waarop wij ons werk doen altijd heel belangrijk gevonden: betrokken en samen met bewoners, ondernemers en initiatiefnemers in de stad, om gebruik te maken van elkaars kennis en kunde. Ik ben altijd nieuwsgierig naar hoe mensen hun leven inrichten en wat ze daarbij nodig hebben. Van tijd tot tijd maak ik lange wandeltochten – het liefst pelgrimstochten. Wandelen betekent voor mij vertragen en daarmee alle tijd om mensen te ontmoeten en open te staan voor het onverwachte. Sinds half september werk ik samen met het team van de Expeditie Vrije Ruimte als procesmanager – ik vervang tijdelijk Joekenel van der Pijl, die voor een half jaar in Parijs werkt.

Kun je uitleggen wat de Expeditie Vrije Ruimte is en waarom dit beleid is ontstaan?
De Expeditie is in 2019 opgezet om uit te zoeken op welke manieren de gemeente zich in kan zetten om bestaande Vrije Ruimte te beschermen en nieuwe plekken beschikbaar te stellen. De Expeditie is opgezet omdat het college van Burgemeester en Wethouders Vrije Ruimte ziet als een cruciaal onderdeel van de stedelijke leefomgeving – omdat Vrije Ruimte de stad op allerlei manieren vitaler, kleurrijker en socialer maakt. Juist in een verdichtende en zorgvuldig geplande stad als Amsterdam, biedt het niet-gereguleerde en ‘rommelige’ karakter van Vrije Ruimte aan velen adem- en leefruimte. En die ruimte staat onder druk. Daarom zijn destijds 4 actielijnen benoemd:

- We beschermen en begeleiden bestaande en bedreigde Vrije Ruimte-initiatieven.
- We stellen nieuwe Vrije Ruimte beschikbaar voor initiatieven.
- We realiseren een grote, permanente,

Stedelijke Vrije Ruimte is essentieel voor het creëren van leefbare en bloeiende gemeenschappen

De Expeditie bestaat sinds juli 2019, dus dik 5 jaar nu. Kun je iets vertellen over wat er in die 5 jaar is gebeurd?
In die 5 jaar is er veel gebeurd door een klein team van mensen en met veel hulp van o.a. de initiatieven uit de stad, de Hogeschool van Amsterdam en Space of Urgency. We hebben veel initiatieven leren kennen en proberen een goede

samenwerking op te blijven zetten met ze. Er is ook een definitie ontwikkeld van Vrije Ruimte. Die was er niet, maar is wel hard nodig om onze doelen te bereiken. Verder hebben we in samenwerking met de stadsloods en gemeentelijk Vastgoed we een aantal locaties voor Vrije Ruimte geclaimd in de Tuinen van West en in Zuidoost. We hebben De Fik ondersteund in hun zoektocht naar een fysieke plek, waarbij moet worden gezegd dat zij zelf heel hard hebben moeten werken om alle benodigde vergunningen voor elkaar te krijgen. Gelukkig is dat ook gelukt, op de achtergrond hebben wij hier en daar wat ondersteuning kunnen bieden.

We hebben veel tijd en energie gestoken in het creëren van ruimte voor de vestiging van een experimentele woon-werk-gemeenschap op Het Groene Veld in samenwerking met Stadsdeel Noord. En we hebben meegewerkt aan de besluitvorming rond de toekomst van Ruigoord, en het vervolgproces vormgegeven. We hebben ook gewerkt aan het aantonen van de waarde van Vrije Ruimte initiatieven voor de circulaire economie en het donut-model, en een duurzame samenwerking opgezet met het team binnen de gemeente dat actief bezig is met de circulaire economie in de stad.

Zover ik weet zijn Het Groene Veld en De Fik de enige twee projecten die echt gerealiseerd zijn. Er is verder sprake geweest van de Radartoren in het Amsterdamse bos, het laatste huis in de Bretten, wat panden aan de Osdorperweg, Lutke-meerweg en een pand aan de Lauriergracht. Kun je daar iets over vertellen?
We zijn blij dat Het Groene Veld en de Fik gerealiseerd zijn. Met de drie panden in de Tuinen van West zijn we bezig. De werkelijkheid is echter weerbarstig. Voor alle drie de panden moeten we de bestemming veranderen en dat kost tijd. De Radartoren was een mooie kans, maar helaas is al het koper eruit gestolen. Daardoor is de toren niet meer bruikbaar. Het Laatste Huis in de Bretten is al lange tijd bewoond. We zoeken dus naar een heel goed passend initiatief voordat we gaan wisselen van gebruik. Bij het pand aan de Lauriergracht is gebleken dat er funderingsherstel nodig is. Dat is een zaak van lange adem.

Zoals je ziet zijn er allerlei oorzaken van praktische, financiële of juridische aard die ervoor zorgen dat we plekken niet eenvoudig in gebruik kunnen nemen voor Vrije Ruimte initiatieven.

Hoe kan het dat er maar zo weinig plekken gevonden worden die gebruikt kunnen worden voor het realiseren van nieuwe vrije ruimte? Ik las in eerder door jullie gepubliceerde stukken: ‘Het college van burgemeester en wethouders ziet Vrije Ruimte als een cruciaal onderdeel van de stedelijke leefomgeving...’
Je zou denken dat als iets een cruciaal onderdeel is dat er meer draagkracht, budget en mankracht is om dat te realiseren. Maar dat lijkt er toch niet te zijn. Of zie ik dat verkeerd?
Zoals je hierboven hebt kunnen lezen is de praktijk weerbarstig. Wetten, regels, bestemmingen, benodigde investeringen hebben invloed op de beschikbaarheid van plekken en panden voor Vrije Ruimte. Ook speelt mee dat Vrije Ruimte, als een soort maatschappelijk voorziening, niet in de standaard werkwijze van de gemeente past. Het is steeds zoeken, en passen en meten om plekken te realiseren. En in de gebiedsontwikkeling liggen er allerlei functies en wensen op tafel die niet allemaal in de beperkte ruimte en exploitatie kunnen worden gehonoreerd. Dat betekent dat er door het bestuur keuzes moeten worden gemaakt. De prioriteit die aan Vrije Ruimte wordt gegeven is uiteindelijk een politieke keuze.

In 2022 en in 2024 hebben jullie samen met Space of Urgency (uit Berlijn) het zeer uitgebreide ‘Envisioning Free

Space’ symposium georganiseerd. Heel veel talks, meetings en presentaties met buitenlandse gasten, sprekers en genodigden van andere afdelingen van de Gemeente. Wat kun je achteraf zeggen over die bijeenkomsten. Heeft dat het gewenste opgeleverd?
Tijdens de Envisioning Free Space conferentie is er veel gedaan. Onder andere aan het versterken en delen van lokale kennis en het leggen van verbindingen tussen verschillende initiatieven, daar was Amsterdam Alternative ook bij betrokken. De kennis en resultaten gebruiken wij weer om Vrije Ruimte verder te brengen. Maar dat is niet makkelijk, zoals ik hierboven al beschreef.

Amsterdam Alternative organiseert op zaterdag 29 maart een event rondom de docuserie Capital B. Eerst een screening daarna een talk over hoe ze in Berlijn een ronde tafel hebben opgericht met kunstenaars, creatieven en activisten uit de stad om het samen te hebben over gemeentelijk vastgoed en de bestemming daarvan. Lijkt mij een mooi voorbeeld voor Amsterdam, wat denk jij?
Dat lijkt me heel interessant, we kijken uit naar een uitnodiging. De ronde tafel ken ik inderdaad en past ook goed in de adviezen van Space of Urgency. We zijn benieuwd naar de uitwerking ervan. We zijn bezig met nadenken over het vervolg van de Expeditie Vrije Ruimte: hoe kunnen we die borgen en hoe kunnen we meer bereiken? Alle denkkracht daarbij is welkom.

Wat is er volgens jou nodig om de Expeditie succesvoller te maken?
We hebben als stad vele ambities. We zien dat Vrije Ruimte echt wel belangrijk wordt gevonden. Maar er staat veel druk op de stad door de verdichtingsopgaven samenhangend met de behoefte aan meer woningen. Daarmee staan rafelranden onder druk. En niet alle ambities gaan samen. Al proberen we daar zoveel mogelijk wel iets aan te doen. Ruimte voor Vrije Ruimte vraagt politieke prioritering met de benodigde inzet, middelen en prioriteit.

Er is weinig communicatie naar de buitenwereld vanuit de Expeditie Vrije Ruimte. Is het een bewuste keuze van jullie om nauwelijks iets te delen of promoten? En is het geen gemiste kans om het draagvlak te vergroten?
Dat klopt en dat zouden we graag doen. We delen graag wat er speelt, maar moeten het doen met beperkte menskracht en een drukke agenda. Zoals ik hierboven beschrijf, is de werkelijkheid weerbarstig, we steken veel tijd in onze pogingen om plekken voor Vrije Ruimte te realiseren. Binnen onze eigen gemeente zijn we zeker wel bezig met bekend maken van Vrije Ruimte als onderdeel van ons werk. Daarbuiten hebben we weinig tijd voor communicatie gehad. Maar we gaan dat zeker oppakken dit voorjaar.

Hoe gaat het met De Fik en Het Groene Veld? Er stond in jullie pappen ook iets over het realiseren van ten minste 1 permanente vrijsplaats. Is het mogelijk

dat een van deze twee plekken een permanente status krijgt?
De Fik heeft een tijdelijke locatie, omdat daar woningbouw gaat plaatsvinden, maar ze gaan dit voorjaar van start. Het is onze bedoeling dat Het Groene Veld een permanente plek voor Vrije Ruimte wordt. Wonen is op dit moment voor 10 jaar mogelijk i.v.m. het geluid van de A10. Bestuurlijk is vastgelegd dat er een permanente Experimentele Woon Werkge-meenschap gaat komen.

Een vrijsplaats in collectief eigendom met een erfpachtcontract van de gemeente is overigens bijna hetzelfde als gemeentelijk vastgoed zeker als juridisch goed is vastgelegd dat de vrijsplaats nooit door de gebruikers verkocht kan worden

Ik denk dat focus op de lange termijn erg belangrijk is. Tijdelijke plekken zijn natuurlijk beter dan niks maar als je naar Amsterdam kijkt dan zijn de enige vrijsplaatsen die er nog zijn de plekken die van kraak zijn omgezet naar collectief eigendom. Dat is de enige manier om de grillen van de tijd en politiek te overleven. Een vrijsplaats in collectief eigendom met een erfpachtcontract van de gemeente is overigens bijna hetzelfde als gemeentelijk vastgoed zeker als juridisch goed is vastgelegd dat de vrijsplaats nooit door de gebruikers verkocht kan worden. Het voordeel van deze constructie is dat de gebruikers iets kunnen opbouwen, kunstenaars niet gebruikt (of minder) worden voor stedelijke ontwikkeling, ruimtes betaalbaar blijven en de gemeente er zelf nauwelijks tijd aan geld aan hoeft te besteden omdat de vrijsplaats dat allemaal zelf regelt. Is het niet logisch om vanuit de Expeditie meer naar deze kant te sturen?

We hadden in die tijd veel contact met andere radio zenders. Er is ook een boekje over Patapoe geschreven: *Hör zu – oder stirb!*, in het Duits, door Geert Lovink. “Luis-tar of sterf”, dat was ooit de leus van Radio Dood, en *HÖRZU* is een Duits tv-gidsblad. Het boekje ging over onze werkwijze: we vergaderden niet en verweten andere radiozenders dat ze hun programmamakers beperkten met allerlei regels, of dat je aan het publiek moet denken.

Hoe zie jij of jullie de toekomst van de Expeditie Vrije Ruimte? Zijn jullie nog afhankelijk van wat er gebeurd met de gemeenteraadsverkiezingen in 2026 of gaat dit beleid sowieso door?

Vrije Ruimte is opgenomen in de Omgevingsvisie, de langetermijnvisie op de ruimtelijke ontwikkeling van de stad. Het is natuurlijk wel zo dat verschillende politieke partijen een andere visie hebben op Vrije Ruimte. Daar zijn wij van afhankelijk voor budget. We kijken zelf ook naar het beste vervolg van de expeditie, om het werk en de plekken te borgen. Daarvoor is de kennis van de vrije ruimte initiatieven in de stad belangrijk. Het Vrije Ruimte Festival is een mooie gelegenheid om daarover van gedachten te wisselen.

In gesprek met Radio Patapoe

Radio Patapoe komt uit Amsterdam en wordt gerund door vrijwilligers. Het station zendt 24/7 muziek en experimentele shows uit, en biedt daarmee een alternatief geluid ten opzichte van andere radiostations. Ze zijn tegenwoordig alleen nog online te beluisteren, o.a. op radiopatapoe.nl/listen.

Ik sprak met Bart, Michel en Hans. Bart is al vanaf het begin betrokken, Michel sinds 2006 en Hans vanaf 2012.

Wie is Radio Patapoe? En hoe zijn jullie begonnen?

B: Heel vroeger had je Radio Dood, een punkradiozender die in 1986 begon in de Staatsliedenbuurt. Later verhuisden we naar een groot kraakpand in de Uilenburg, waar we een geheime zender hadden, compleet met beveiliging. In 1989 gingen we even uit de lucht omdat onze directeur opstapte. Ja, we hadden destijds een directeur bij Radio Dood! Daarna zijn we als Patapoe verder gegaan, niet meer alleen met punkmuziek en ook zonder directeur. Bij Radio Dood lag de focus op punk en herrie, een soort anti-radio maken. Patapoe is meer open, alles wat we konden vinden en het liefst wat we bij het afval, buiten op straat vonden, dat draaiden we gewoon als muziek.

We hadden in die tijd veel contact met andere radio zenders. Er is ook een boekje over Patapoe geschreven: *Hör zu – oder stirb!*, in het Duits, door Geert Lovink. “Luis-tar of sterf”, dat was ooit de leus van Radio Dood, en *HÖRZU* is een Duits tv-gidsblad. Het boekje ging over onze werkwijze: we vergaderden niet en verweten andere radiozenders dat ze hun programmamakers beperkten met allerlei regels, of dat je aan het publiek moet denken.

Wij hebben ons bevrijd van ons luisterpubliek. We maken radio die we zelf leuk vinden, en het kan ons echt niet schelen of er mensen luisteren

Wij hebben ons bevrijd van ons luisterpubliek. We maken radio die we zelf leuk vinden, en het kan ons echt niet schelen of er mensen luisteren. De gewone radio is echt zo slecht. Mijn motivatie met radio is dat je, gratis cultuur en informatie aanbiedt die jij zelf graag zou willen horen. Het is gewoon ontzettend leuk om goede radio om te maken.

Waar komt de naam Patapoe vandaan?
B: Patapoe was een hondje. Dit speelt zich af bij het Waterlooplein en tweedehands platenzaak. Eén van de plaatjes die wij hadden gevonden was Patapoe, een liedje over een weggelopen hondje: *“Patapoe, Patapoe. Have you seen my darling Patapoe?”* Wij maakten er een spiritueel

hondje van, op zoek naar het raakpunt van parallelle dimensies. Dat hondje is waarschijnlijk helaas overreden door een auto. Maar wij zoeken nu het gedachtegoed van dat hondje, want wij weten dat hij op een goed spoor zat. Later bleek er een kunst- en filosofiestroming ‘Patafysica’ te zijn die wonderwel paste op wat we deden.

Noem eens wat programma’s die jullie maken?

B: *Glorie der Menschheid*, een soort collectie klassieke muziek, bombast, geschreeuw, vechten, oorlog, actualiteit, noem maar op... Dat wordt over je heen gestort met een hoge intensiteit. Ikmaak ooknog*Patapoe Serious*, puur politieke prietpraat op de donderdag.

H: ik maak *Stemmen op de Radio*. Vroeger heette het programma *Beings and Happenings*. Maar toen ben ik op een gegeven moment taalpurist geworden, en vond ik dat een Nederlandse naam moest hebben. De Europese verkiezingen kwamen er aan en het leek me leuk om daar een programma over maken. Die uitzending is overigens volkomen mislukt, maar de naam *Stemmen op de Radio* die is wel blijven hangen.

M: Hans is onze razende reporter. Hij doet veel live radio en dat is zwaar werk. Als je ergens verslag van doet - een interview bijvoorbeeld op de A12 met iemand die met zijn pols in de betonblokken zit - dan ben je goed bezig. Dat vinden wij belangrijk: de stemmen laten horen die anders niet gehoord worden. En liefst niet van die partijen waarvan we de stemmen toch wel kennen. Onze reporters krijgen altijd voorrang op de zender. Wat er ook speelt, als er live verslag is, dan komt dat direct de stream in.

Wie is jullie publiek?
M: Goede vraag. Geen idee!
H: Ja, ik spreek altijd tegen “de lieve luisteraar”. Ik kan maar tegen één persoon tegelijk praten, dus richt ik me op de lieve luisteraar. Die andere luisteraar vind ik niet lief. Het is voor mij totaal niet relevant hoeveel mensen er luisteren.

Hoe ervaren jullie het digitale tijdperk in vergelijking met vroeger de ether?

M: Dat is een verademing! Ik heb een autoradio, die stoort altijd. Klassieke muziek op Radio 4 is niet om aan te horen. Radio Patapoe stoort niet, het werkt gewoon. Verder ervaren we ook nog steeds dezelfde mate van vrijheid als voorheen, in wat we willen maken.

Wat is jullie definitie van een vrijsplaats?
M: De term vrijsplaats is gemaakt door de

politiek. Die term is bedacht om kunstenaars de mogelijkheid te geven om leegstaande panden te gebruiken zonder ze te kraken. Voor degene die zo’n pand gebruikt houdt dat een onvrijheid in want je moet iets verantwoorden naar de gemeente toe. Dus dat is typisch politiek om het zo te noemen, vrijsplaats, maar het heeft met vrijheid helemaal niets te maken.

H: het is pas een vrijsplaats als het ook bezit is, vreemd goed. Anders zit je vast aan subsidieaanvragen en moet je de juiste vinkjes aankruisen. Of je hebt zo’n hoge hypotheek dat je alleen maar voor de bank aan het werk bent, en dan je moet commercieel zijn, dus dan ben je ook niet vrij. Voor mij, een definitie van een vrijsplaats is dat het een geldloze operatie is.

Nee! Vrijsplaats is voor ons een taboe-woord! Wij zijn *never* nooit een vrijsplaats. Je krijgt meteen een stempeltje opgedrukt. De term vrijsplaats is echt belastend.

Beschouwen jullie jezelf ook als een soort vrijsplaats in de ether?

M: Neel Vrijplaats is voor ons een taboe-woord! Wij zijn *never* nooit een vrijsplaats. Je krijgt meteen een stempeltje opgedrukt. De term vrijsplaats is echt belastend.

Wat is een hoogtepunt uit jullie geschiedenis?

B: We hebben een keer AT5 gehaald met de uitzending dat Juliana was overleden, terwijl ze nog leefde. Toen we genoeg hadden van de langlopende Juliana, Moeder van Holland-show, die overigens niet door ons gemaakt is, maakten wij een uitzending, waarin werd gefaket dat ze was overleden, compleet met liveverslag bij Soesdijk. Die oude FM-zenders, die konden van hun frequentie afgaan als die warm of koud werden dus je wilde dat ding eigenlijk constant aan houden. Dus ’s nachts hadden we loops van vier uur

Expeditie Vrije Ruimte

Text:

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

Photo: HGV drone shot // Anisa Xhomaqi

13

12

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr, 2025
www.amsterdamalternative.nl

AV

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr, 2025
www.amsterdamalternative.nl

AV

Agenda March

SATURDAY 01 MARCH

Ru Paré // 10:00 // € 5
2.Dh5 Festival - Weaving resistance in times of distress
Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
Munganga Kid's Carnival
Cleyton Barros en DJ Neillor
Teatro Munganga // 15:30 // € 11,00
De Krakeling & Munganga presenteren: Hands Up! by Lejo
Leo Petersen
OT301-The Junction // 16:00 // € 0
The Junction - audiodbar & culturekitchen
Vinyl music special by: Loddy Culture & Ari
Cinetol // 20:00 // € 13,00
Engel | album release | Support: DJ DNS
OCCHII // 20:00 // € 10
spitskop#3
metropolo, tontea, gonzo bimbo, blind 92 (dji), aapje (vj)
Filmhuis Cavia // 20:30 // € 5
On Any Sunday
Bruce Brown | 1971 | USA | 96' | no subtitles
Plein Theater // 20:30 // € 13,50 (vanaf)
A Paper Life
TamTam Objektentheater

SUNDAY 02 MARCH

Ru Paré // 10:00 // € 5
2.Dh5 Festival - Weaving resistance in times of distress
OT301-VENTILator Cinema // 14:00 // € 10
Q5 THE QUINTESENTIALS - Final Screening and Online Launch With Q&A, Jam & Mini Battle
Nieuwland // 16:00 // € 0
Another Dyke Book club and the promise of spring
Paradiso // 19:00 // € 8,50
Piepand & Krakend
tba

MONDAY 03 MARCH

Plein Theater // 14:30 // € 0
Breicafé
Studio Brei
OCCHII // 20:00 // € 10
kim khan (vtfru) + sachiko m. (jp)
OCCHII // 20:00 // € 10
witches present: dummy toys (china) + dishes + angstmäler
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Al Sur Duo – Concert & Milonga + DJ
Andrés Chorny (Piano, harmonica and vocals)
Nicolás Cesario (Guitar)

TUESDAY 04 MARCH

Nieuwland // 19:00 // € donation
Come as you are: Book Club - 3/5

WEDNESDAY 05 MARCH

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé
Cinetol // 20:00 // € 14,75
Rikas
Splendor // 20:00 // € 16,50
Terry Riley - in C
Een speelse versie van Terry Riley's iconische minimal werk Miro Petkov - trompet, toetsen
Nora Fischer - zang, basgitaar, toetsen
Peter Prommel - percussie

THURSDAY 06 MARCH

Cinetol // 20:00 // € 15,75
State Power | Support: 32elephants + Traumatzier
OT301-Studios // 21:00 // € 5
Marios Bellas - Album release "Honger"

FRIDAY 07 MARCH

OT301-Ventilator Cinema // 19:00 // € 6
The Borders of Paradise (Screening for the 2nd time in Amsterdam)
Nicolás Romero Silva
Nieuwland // 19:30 // € 0 -donation
Queer Salsa Night
19.30 doors open 20:45 - 0:00 Party!

Splendor // 20:30 // € 15
Marius Preda & Mike del Ferro
Marius Preda - cimbalom en andere instrum-enten, Mike del Ferro - piano
OT301-Studios // 22:00 // € 8
The Breakbeat Club
Rayven Lux, Ultramars, Amias, Slice, Crytic, D.M.H, VJ Scenic

SATURDAY 08 MARCH

Nieuwland // 13:00 // € Donation
Repair Café
Nieuwland // 16:00 // € 0
TECHNOFEUDALISM: WHAT KILLED CAPI-TALISM by Yanis Varoufakis
Plein Theater // 17:00 // € 7,50
Over Een Vrouw
Studio Brei | Via Rudolphi
Cinetol // 19:00 // € 15,50
Woodie Smalls | I.s.m. Paradiso
OCCHII // 20:00 // € 12
international womxn's day
LIONSTORM, GRÓA, sascha sylbing, Pulp
Apparatus
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Manhã de Primavera, by Eleonora Kluis & Cayan Witmer
Eleonora Kluis and Cayam Witmer
Splendor // 20:15 // € 20
SplenDoor to Ukraine VIII: LIMBO
Victoriia Vitrenko stem, piano
Filmhuis Cavia // 20:30 // € 5
Mami Wata
C.J. 'Fiery' Obasi | 2023 | France, Nigeria | 107' | EN subtitles
OT301-Studios // 22:00 // € 9
OT301 Women Behind the gear
Krista Bourgeois | LI-Z

SUNDAY 09 MARCH

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
Brazilian & South American Rhythms for All Ages
Álvaro Rovira Ruiz op achtsnarige akoes-tische gitaar en Rafael Pereira Lima op saxofoon.
Cinetol // 15:00 // € 13,75
LalaLab live
Fem, Walter, Lois Isa, Woodsgard, Frederik van Pallandt, Renske Janssen, Emma Lee, Audrey J. Sjabloel, Johan
Teatro Munganga // 16:00 // € 15,00
Destiny Recall – A Tribute to Fado's Women, by Lua Madeira, Raquel Lima and Joana Almeida
Lua Madeira – voice Raquel Lima - portu-guese guitar & saxophone Joana Almeida - classical guitar
Filmhuis Cavia // 20:30 // € 2
Alias Julián + Q&A
Guillermo España | 2024 | NL | 45' | EN sub-titles

MONDAY 10 MARCH

Splendor // 20:15 // € 15
Co-session #7
Laura Bohn - sopraan, Oene van Geel - alt-viool/trombone, Thomas Myrmel - electron-ica/trombone
Dans: Julyen Hamilton, Eleni Pantazatou, Christian Gurermatchi, Edward Lloyd, Miri Lee

TUESDAY 11 MARCH

Cinetol // 20:00 // € 21,25/24,25
El Plan de la Mariposa

WEDNESDAY 12 MARCH

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé
Teatro Munganga // 20:00 // € 10,00
Roda de Choro, by Elizabeth Fadel, Daniel Montes & Guests
Elizabeth Fadel on piano and Daniel Montes

THURSDAY 13 MARCH

Nieuwland // 19:00 // € Donation
Taalcaffé
OT301-Ventilator Cinema // 19:30 // € 7

SAP and BLOOD
Julyen Hamilton, Katie Duck
Cinetol // 20:00 // € 12,25
Hadess | Support: Dripple6ix + Sippy Cup | Macaber Vol. 1 en 2 tour
OCCHII // 20:00 // € 12
Frastuono Festival
Psyché + Laura Agnusdei + Marco Parente
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Forró da Quinta, by Trio Forró das Flores
Elizabeth Fadel - Sanfona, voice Gabriela Pimentel - Triângulo, lead vocal Henrike Melcher - Zabumba, voice
Splendor // 20:00 // € 12
De menselijke machine
Thomas Fritzler & Miyaka Yotsumoto
Splendor // 20:15 // € 20
In de voetsporen van Gustavo Durán
Jonatan Alvarado, zang, Samuel Diz, gitaar

FRIDAY 14 MARCH

Nieuwland // 19:00 // € 0
Linkse Netwerkborrel:
Splendor // 20:00 // € 18
Dark the virgin
Arnout Lems, Kelvin Chan, David Whitwell
Filmhuis Cavia // 20:30 // € 5
Brussels' Scores: Les Rengaines + Happy Fuji News
Plein Theater // 20:30 // € 13,50 (vanaf)
As she tells it
La Pacheca Collective
Cinetol // 20:45 // € 15,75
Lenny Monsou
OT301-Studios // 22:00 // € 14
KUMO invites: MPH
MPH, not yes, 21L, Masha Wordpress

SATURDAY 15 MARCH

Teatro Munganga // 15:30 // € 11,00
De Krakeling & Munganga presenteren: Be-hoorlijk boos by Oortwolk
Tekst: Suzanne van der Horst
Spel: Lonne Gosling/ Suzanne van der Horst/ Julia van der Pas/ Lis de Kort
Eindregie: Imke Donkers
Dramaturgie: Thomas Lamers
Decor: Jan Dams
Productie en zakelijke ondersteuning: Marjolien Buijs
In samenwerking met: drs. Nienke Smit-Zuidweg
Teaser: Pixel Visuals
Plein Theater // 17:00 // € 75,-
Dining for recovery ancestral land
Tribes movement
Cinetol // 20:00 // € 15,00
Neo Turca - The Band
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Elis por Elas
Voice: Cissa Fonseca, Elaine Morais e Mariana Elsas.
Piano: Jina Sumedi Bas and acoustic guitar: Roger de Bortoli
Drums: Alao Soares
OT301-Studios // 22:00 // € 8,40
Ketelruis
Iszoloscope, Quid-Pro-Quo, Tonal Verges, Supply Module, Baron Staalhard, Triqo

SUNDAY 16 MARCH

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
Juggling Percussion, door Júlio Pimentel
Júlio Pimentel
Plein Theater // 12:30 // € 15
Klankmakers - van blad naar muziek! olv Fie Schouten & Ruud Roelofsen
Plein Theater // 15:00 // € 10 (vanaf)

Nieuwe Noten Amsterdam: Metamorphosis, a Virtual Opera
Maat Saxophone Quartet
Nieuwland // 16:30 // € 0
FCA Book Club - Countersexual Manifesto by Paul B. Preciado
Cinetol // 19:30 // € 15,75
Spijbelaar | EP release

TUESDAY 18 MARCH

Nieuwland // 19:00 // € donation
Come as you are: Book Club - 4/5

WEDNESDAY 19 MARCH

Podium Mozaïek Theater // 18:00 // € 25-32
Club Bohemia

Sur Mundo Ensemble| Gabriela Suarez
Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé
Cinetol // 20:00 // € 17,75
La Force

THURSDAY 20 MARCH

OCCHII // 20:00 // € 10
loosey (us) + alvilda (fr) + blind ambition
NDSM Treehouse // 20:30 // € 15
LIVE AT OUR PLACE: Golek - Heineking - Luther Trio + Linde Tillmanns Sextet
Golek - Heineking - Luther Trio, Linde Till-manns Sextet

FRIDAY 21 MARCH

Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Nuestro Camino, Flamenco, by Miki Maria Vos & Vicente Santiago
Miki Maria Vos and Vicente José Santiago.
Cinetol // 20:30 // € 13,75
corecore | Mittle People + Mori Mori + spullen
Filmhuis Cavia // 20:30 // € 5
Kissable Screens: 'Cruising the City' by Porn Film Festival Amsterdam
Porn shorts

SATURDAY 22 MARCH

OCCHII // 20:00 // € 0
Tweede Oog
Hard Nips (US) + Designerviolence (NL) + Prom Vagabonds (NL)
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Bom, samba Music concert by Martina Effy & Joy Goh Duo feat. Alao Soares
Martina Effy and Joy Goh duo en Alao Soares
Cinetol // 20:45 // € 15,75
Hiigo | Support: Tomson
OT301-Studios // 22:00 // € 8
SNIK SOUND Presents
MC FAVA, SHO, A-FLEX, SNIK

SUNDAY 23 MARCH

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
Afro-Indigenous music from Brazil by Dan-dara & Juninho
Dandara Modesto and Juninho Ibituruna
Plein Theater // 15:00 // € 10 (vanaf)
Stampvoeten op tafel (2+)
Theatergroep Knars
Teatro Munganga // 16:00 // € 15,00
IRÉ music concert, by Dandara Modesto and Juninho Ibituruna
OCCHII // 20:00 // € 10
New album release of The Handover
The Handover
Splendor // 20:15 // € 20
SplenDoor to Ukraine IX: Babylon lezing & concert
A. Baryshevskiy, lezing door I. Sukhorukov

TUESDAY 25 MARCH

Plein Theater // 20:00 // € 13,50 (vanaf)
QPFA: Vis a Vis(a) - Try Out
Cat Smits Company en het Centre National d'Art de la Marionnette (TN)

WEDNESDAY 26 MARCH

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé
Plein Theater // 19:30 // € 0
QPFA: Creating bodies resisting paper
Yentl de Lange
Plein Theater // 20:00 // € 13,50 (vanaf) + consumptiemunt
QPFA: Vis a Vis(a) - Première
Cat Smits Company en het Centre National d'Art de la Marionnette (TN)

Teatro Munganga // 21:30 // € 20,00
Leo Midea in concert – Extra! Extra! Extra!
Plein Theater // 22:00 // € 0
QPFA: Surprise act by the bar
Josje Eijkenboom

Agenda March / April

THURSDAY 27 MARCH

Plein Theater // 19:00 // € 0
QPFA: Puppets and the queer art of failure
Dr. Maja Hertoghs
Plein Theater // 20:00 // € 13,50 (vanaf)
QPFA: One Man Show - Amsterdamse Première
Vox Muziektheater
Filmhuis Cavia // 20:30 // € 5
Mami Wata
C.J. 'Fiery' Obasi | 2023 | France, Nigeria | 107' | EN subtitles
Plein Theater // 23:00 // € 11,50 (vanaf)
QPFA: Plastic Life
Claire Hermans en Tijmen Teunissen

FRIDAY 28 MARCH

Nieuwland // 19:00 // € Donation
Open Mic Night/ Live Poetry/ VOKU
19:00- 21:00 Open Mic... Hosted by WeRepair
Plein Theater // 19:00 // € 0
QPFA: Creating spaces voor other(ed) bodies
Carly Everaert (kostuum scenograaf)
Plein Theater // 19:30 // € 13,50 (vanaf)
QPFA: You Can Take Me Home Toni
Lorraine Smith Arts (VK)
Plein Theater // 20:45 // € 0
QPFA: Wearable Magie
Daphne Karstens, Lorraine Smith, Soley Sig-urjónsdóttir, host Fransien van der Putt
OT301-Studios // 22:00 // € 8
Gravity Sessions: Minimal
Dubestijn, Alcubierre, Max Balateu
Plein Theater // 22:00 // € 13,50 (vanaf)
QPFA: Reshape or headless into the sea
Laura Boser & Gherwa (noiré) Abou Fayad

SATURDAY 29 MARCH

OCCHII // 20:00 // € 10
Pretty/Ugly
The Earwurms, SØWT, Supermarkt
De Nieuwe Anita // 20:00 // € 15
BURLESQUE FREAKOUT Show + Party
Marie la Perle (Germany), Lady Bag (UK), Raluna Mystic, Veda DeCadenza (Finland), Lady Roberta Kent (Italy), The Miss Behave (Belgium), Mistress of ceremonies: Margarita Mariposa, Stage Kitten: Nova Sterling, DJ Charley
Teatro Munganga // 20:00 // € 16,00
Latin America music, by Santo Remedio
Macarena Pizarro : lead vocals, Charango , Cuatro, Cajon Rodrigo Cortes : Guitar, vocals
Alejandro Arrate: Bassguitar, vocals
Jina Sumedi: Accordeon, Piano
Marcos Baggani: Drums, percussion
Plein Theater // 20:00 // € 13,50 (vanaf)
QPFA: GPO Box No.211
Chun Shing Au
Plein Theater // 22:00 // € 11,50 (vanaf)
QPFA: becomingSLUG
Thommy Kraft in collaboration with Christina Reinhardt

SUNDAY 30 MARCH

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
Dance&Music Improvisation for Kids&Parents with Maya & Manuela
viola player Maya Felixbrot and dancer Ma-nuela Tessi
Plein Theater // 16:00 // € 13,50 (vanaf)
QPFA: Materize
Sól Ey (IS)
Splendor // 20:00 // € 20
Palatca Village Band
Codoba Martin Florin, Codoba Florinel, Codo-ba Ignat Marius, Radac Mihai (Remus), Szabo Szilard, Panna Demeter
Filmhuis Cavia // 20:30 // €
Working Progress: Filmmakers' Community Event

TUESDAY 01 APRIL

Nieuwland // 19:00 // € donation
Come as you are: Book Club - 5/5

WEDNESDAY 02 APRIL

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé

THURSDAY 03 APRIL

OT301-Ventilator Cinema // 19:00 // € 7
Delusion Pyramid (Comedy/ Improv Show)
Cinetol // 20:00 // € 13,75
Zo Lief
Splendor // 20:00 // € 15
Nils Wogram Root 70
Nils Wogram trombone, Hayden Chisholm
alto sax, Matt Penman - bass, Jochen Rueck-ert - drums

FRIDAY 04 APRIL

Nieuwland // 19:30 // € 0 -donation
Queer Salsa Night
19.30 doors open 20:45 - 0:00 Party!
Cinetol // 20:00 // € 14,75
Quentyn | Support: Joshua Daniel | uitverkocht
Quentyn, Joshua Daniel
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Chora Berlim Project, choro music
Lucas Madeira – flute (Florianópolis/Berlin)
Flavio Nunes - 7 Cordas guitar (São Paulo/ Düsseldorf)
Kateryna Ostrovska – Cavaquin-ho (Kyiv/Hamburg)
Matthias Haffner – Pandeiro (Rotterdam/Berlin)
Plein Theater // 20:30 // € 13,50 (vanaf)
Geen vaarwel
Muzikale Magie
OT301-Studios // 22:00 // € 10
Break-Out
Madcap (UK), MiesFM, Defect, IPKISS, Shredder

SATURDAY 05 APRIL

Cinetol // 20:00 // € 16,25
Mediterraneo band: To Cairo | Istanbul Mid-night Project / Quentyn, Joshua Daniel
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Music from Brazil, India & more by Duo Cobogó
Juliano Abramovay - Oud, 7 string Guitar
Tarang Poddar - Tabla
NDSM Treehouse // 20:30 // € 15
LIVE AT OUR PLACE: yi.collective yi.collective

SUNDAY 06 APRIL

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
Duo Cobogó, music from Brazil, India, Eastern Mediterranean
Juliano Abramovay and Indian Tarang.
Cinetol // 19:00 // € 13,75
Noah Milanovi + MAUDÉ + theo artz

MONDAY 07 APRIL

OCCHII // 20:00 // € 10
geregeld ontregeld presents: die verlierer & desintresse
die verlierer, desintresse

WEDNESDAY 09 APRIL

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé
Filmhuis Cavia // 20:00 // €
SOTU Festival 2025

THURSDAY 10 APRIL

Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
QPFA: A Cultural Continent, Lecture + After party by DJ Tudo aka Alfredo Bello
DJ Tudo aka Alfredo Bello

FRIDAY 11 APRIL

Nieuwland // 19:00 // € 0
Linkse Netwerkborrel:
Helicopter // 19:30 // € 12,50
Launchpad 12
Silicá, Max Hell, There's No Recipe
Cinetol // 20:00 // € 12,25
METROPOLLO | EP release | Support: Crook District
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Gafieira Social Club by Cabaret Brasil
Daniel Montes (7-string guitar) - Luis Mascaro (Violin) - Elisabeth Fadel (piano) - Waquinho Vasconcelos (drums)

Agenda April

SATURDAY 12 APRIL

Nieuwland // 13:00 // € Donation
Repair Café
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Elaine Morais sings Minas Gerais
Elaine wordt begeleid door de geweldige muzikanten Elizabeth Fadel (piano), Dandan Montes (gitaar) en Waquinho Vasconcelos (drums).

SUNDAY 13 APRIL

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
De magie van Capoeira!
Plein Theater // 12:30 // € 15
Klankmakers - van blad naar muziek! olv Fie Schouten & Ruud Roelofsen
Plein Theater // 15:00 // € 10 (vanaf) + consumptiemunt
Nieuwe Noten Amsterdam: 2 x cello & bask-larinet (première)
duo Katharina Gross & Fie Schouten, duo Markus Kaiser & Germaine Sijstermans

WEDNESDAY 16 APRIL

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé
Teatro Munganga // 20:00 // € 10,00
Roda de Choro, by Elizabeth Fadel, Daniel Montes & Guests
Elizabeth Fadel on piano and Daniel Montes on 7-string guitar.

FRIDAY 18 APRIL

Cinetol // 20:30 // € 15,75
Lars Kroon

SATURDAY 19 APRIL

Teatro Munganga // 20:00 // € 16,00
The Brazilian guitar, by Duo Atlantico & Guests
Rogério Bicudo and Daniel Montes.
Plein Theater // 20:30 // € 13,50 (vanaf)
Mirrors
BackBone | Donna Chittick

SUNDAY 20 APRIL

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
'The Tropical Tulips' – A Children's Show Full of Music and Fun!

Floor Polder: Vocals, flute, percussion
Eliza-beth Fadel: Accordion, cavaquinho, zabumba
Yasmin Flores: Vocals, percussion
Cinetol // 20:00 // € 16,75
Ora Cogan
Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Sounds from the North of Argentina – Santia-go Arias in Concert
Santiago Arias

WEDNESDAY 23 APRIL

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé

THURSDAY 24 APRIL

Teatro Munganga // 20:00 // € 15,00
Tribute to João Gilberto, by Antonio Villeroy
Antonio Villeroy

FRIDAY 25 APRIL

Plein Theater // 17:00 // € 0
Ideecafé

#GetInvolved
Nieuwland // 19:00 // € Donation
Open Mic Night/ Live Poetry/ VOKU
19:00- 21:00 Open Mic Hosted by WeRe-pair
Cinetol // 21:00 // € 17,75
Reggae Vibrations | Kingsnight Reggae
Eazzup (live), Rowstone, Sista Souljah

SUNDAY 27 APRIL

Teatro Munganga // 11:00 // € 11,00
In Family, concert by Antonio & Luisa Antonio & Luisa
OCCHII // 20:00 // € 10
THE FLYING LUTTENBACHERS

WEDNESDAY 30 APRIL

Café Bollox - Binnenpret // 19:00 // € Free
Vegan Taalcafé

Most up to date agenda, details and ticket links on: www.amsterdamalternative.nl/agenda

14

15

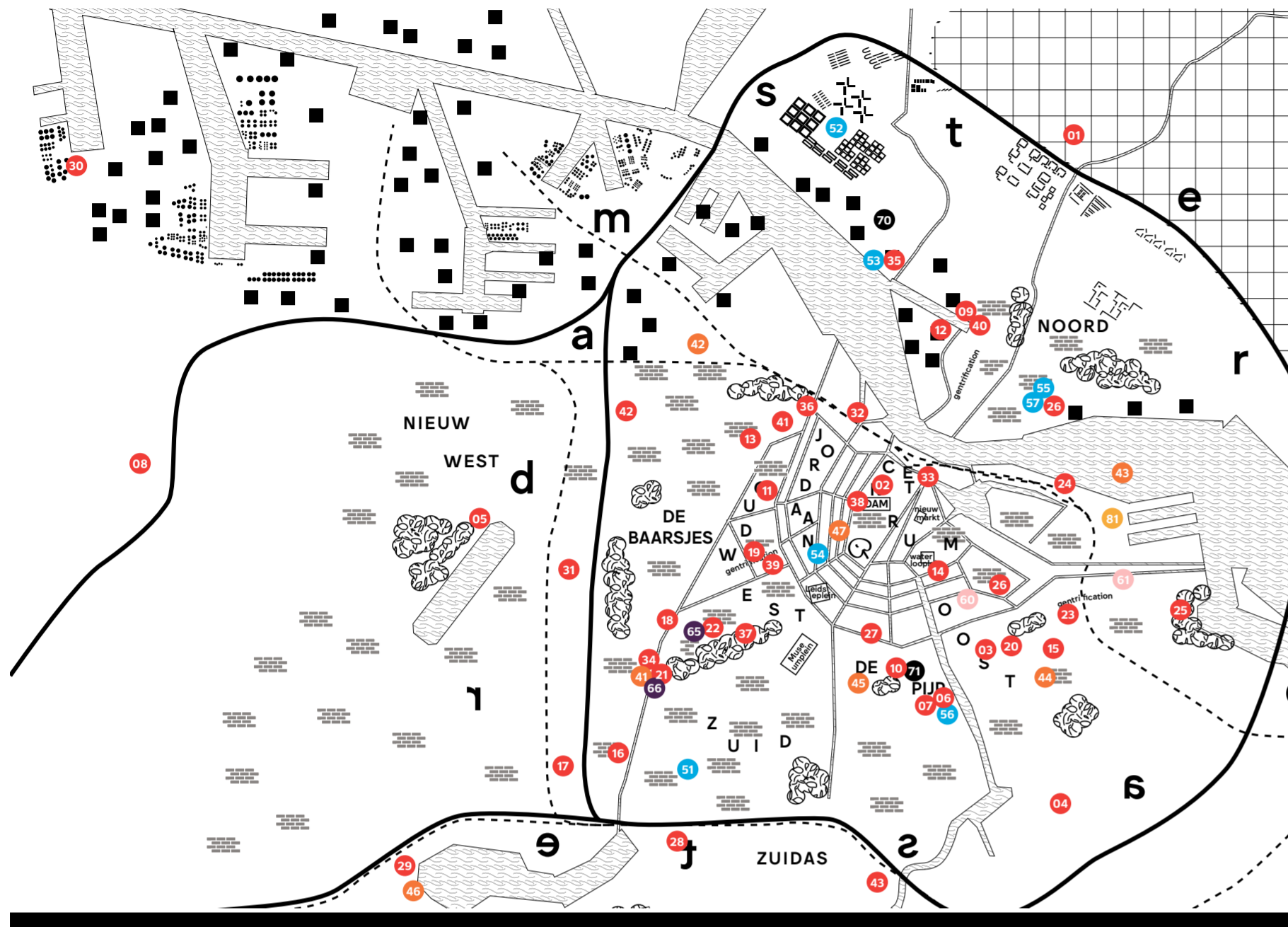
Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

AV

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

AV

Amsterdam city map

Map of Amsterdam
Design: Paul Gangloff

More info on our website

www.amsterdamalternative.nl

Join

the collective!

Become

a member of

Amsterdam Alternative

www.amsterdamalternative.nl/join

16

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

17

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

Participating venues

- 01** **ADM - Het Groene Veld**
Cultural free zone
Buikslotermeerdijk 95
hetgroeneveld.amsterdam
- 02** **Astarotheatro**
Theatre, arts...
Sint Jansstraat 37
astarotheatro.com
- 03** **Badhuis theater**
Community theatre
Boerhaaveplein 28
badhuis theater.nl
- 04** **Bajesdorp**
Under construction
Wenckebachweg 12-46
bajesdorp.nl
- 05** **Buurtwerkplaats Noorderhof**
Culturele werkplaats
President Allendelaan 3
buurtwerkplaatsnoorderhof.nl
- 06** **Cinetol**
Live-music, arts, bar
Tolstraat 182
cinetol.nl
- 07** **De Appel**
Evolving arts centre
Tolstraat 160
deappel.nl
- 08** **De Berntoerist**
Drinks, art, food...
Lijnderdijk 101, Zwanenburg
deberntoerist.nl
- 09** **De Ceuvel**
Cafe, workspaces
Korte Papaverweg 2- 6
deceuvel.nl
- 10** **De Fabriek**
Woon- werkpand
Van Ostadestraat 233
ostade233.nl
- 11** **De Nieuwe Anita**
Music, bar, culture...
Fred. Hendrikstraat 111
denieuweanita.nl
- 12** **De Ruimte**
Cultural space, bar...
Distelweg 83
cafederuimte.nl
- 13** **Filmhuis Cavia**
Counterculture cinema
Van Hallstraat 52-1
filmhuiscavia.nl
- 14** **Fort van Sjakoo**
Bookstore
Jodenbreestraat 24
sjakoo.nl
- 15** **Framer Framed**
Arts and culture
Oranje-Vrijstaatkade 61
framerframed.nl
- 16** **Helicopter**
Music rehearsal studios
Helicopterstraat 8
helicopteramsterdam.nl
- 17** **Kaskantine**
Bar, restaurant, farm...
Handbalstraat 1
kaskantine.nl
- 18** **Kostgewonnen**
Woon-werkpand
3e Kostverlorenkade 34
kostgewonnen.nl
- 19** **LIMA**
Platform for media art
Arie Biemondstraat 111
li-ma.nl

Participating venues

- 20** **Nieuwland**
Living, working, arts
P. Nieuwlandstr. 93-95
nieuwland.cc
- 21** **OCCII**
Music, bar, arts...
Amstelveenseweg 134
occii.org
- 22** **OT301**
Music, arts, food, film
Overtoom 301
ot301.nl
- 23** **Plein Theater**
Theatre, arts, music
Sajetplein 39
sajetplein.nl
- 24** **Pakhuis Wilhelmina**
Work- and public spaces
Veemkade 572
pakhuiswilhelmina.nl
- 25** **Parknest**
Community-initiative
Flevopark 15
www.parknest.nl
- 26** **Plantage Dok**
Mixed functions
Plantage Doklaan 8
plantagedok.nl
- 27** **Rialto De Pijp**
Cinema
Centuurbaan 338
rialtofilm.nl
- 28** **Rialto VU**
Cinema
De Boelelaan III
rialtofilm.nl
- 29** **Rijkshemelveerdienst**
Squat, arts, food
Oude Haagseweg 58
rijkshemelveerdienst.com
- 30** **Ruigoord**
Living, arts, festivals
Ruigoord 76
ruigoord.nl
- 31** **Ru Paré**
Podium voor debat...
Chris Lebeaustaart 4
rupare.nl
- 32** **Salon de IJzerstaven**
Podium voor muziek en theater
Bickersgracht 10
ijzerstaven.nl
- 33** **'Skek**
Cultureel eetcafé
Zeedijk 4-8
www.skekamsterdam.nl
- 34** **Theatro Munganga**
Cozy social theatre
Schinkelhavenstr. 27hs
munganga.nl
- 35** **Treehouse, NDSM**
Ateliers, gallery
T.T. Neveritaweg 55-57
treehousesdsm.com
- 36** **Volta**
Music
Houtmankade 336
voltaamsterdam.nl
- 37** **Vondelbunker**
Arts, activist space
Vondelpark 8
vondelbunker.nl
- 38** **Vrijpaleis**
Creative community
Paleisstraat 107
vrijpaleis.nl

Participating venues

- 39** **WG foundation**
Ateliers, gallery
WG Plein t/o nr 80
puntwg.nl
- 40** **Workshop op de Ceuvel**
Theater en studio
Korte Papaverweg 6c
workshop.nu
- 41** **Zaal100**
Working, living, arts
De Wittenstraat100
zaal100.nl
- 42** **ZID Theater**
Arts & performance centre
De Roos van Dekamaweg 1
zidtheater.nl
- 43** **Zone2Source**
Art, nature, technology
Amstelpark
zone2source.net
- 44** **Joe's Garage**
Autonomous centre
Pretoriusstraat 43
joesgarage.nl
- 45** **Molli**
Squatters bar
van Ostadestraat 55 hs
molli.squat.net
- 46** **Nieuw en Meer**
Arts, workspaces
Oude Haagseweg 51
nieuwenemeer.nl
- 47** **Vrankrijk**
Living, working, events
Spuistraat 216
vrankrijk.org

Recommended

- 51** **Butchers Tears**
Taproom & terrace
Karperweg 45
butchers-tears.com
- 52** **Friekens Brouwerij**
Brewery
Meteorenweg 272
friekens.nl
- 53** **Plek**
Bar, food, music
T.T. Neveritaweg 59
plek.nl
- 54** **Saarein**
Feminist-queer bar
Elandsstraat 119-HS
cafesaarein.nl
- 55** **Skate cafe**
Skating, bar, food
Gedempt Hamerkanaal 42
skatecafe.nl
- 56** **Tolbar**
Nice selection of beers
Tolstraat 182
tolbar.nl
- 57** **Walhalla Craft beer**
Beer brewery, bar
Spijkerkade 10
walhallacraftbeer.nl

Cinema

- 60** **Kriterion**
Cinema, bar
Roetersstraat 170
kriterion.nl
- 61** **Studio/k**
Cinema, bar, food
Timorplein 62
studio-k.nu

Other

- 41** **Anarchistic library**
Library, books,
1e Schinkelstraat 14-16
agamsterdam.org
- 42** **Buurtboerderij**
Eat, drink, chill
Spaarndammerdijk 319
buurtboerderij.nl
- 43** **Einde van de wereld**
Restaurant, events
Javakade 61
eindevandewereld.nl
- 44** **Joe's Garage**
Autonomous centre
Pretoriusstraat 43
joesgarage.nl
- 45** **Molli**
Squatters bar
van Ostadestraat 55 hs
molli.squat.net

Kitchen

- 65** **Rasa**
South Asian culture kitchen
Overtoom 301
ot301.nl
- 66** **MKZ (Binnenpret)**
Vegan food
1e Schinkelstraat 16
radar.squat.net

Workspace

- 70** **Workspace GWA - NDSM**
Print, bookbinding
NDSM-plein 27 // grafisch-
werkcentrumamsterdam.nl
- 71** **Smerig fietsenwerkplaats**
Bicycle workshop
Van Ostadestraat 233-E
ostade233.nl/smerig

Bookstore

- 81** **Boekhandel van Pampus**
Nice bookshop, coffee
C. van Eesterenlaan 17
boekhandelvanpampus.nl

Spaces of resistance: From safe havens to revolutionary movements

People can define free spaces in various ways. These may include physical spaces where individuals gather to discuss ideas that often challenge mainstream perspectives imposed by official institutions or dominant societal powers. Free spaces can also encompass rituals, symbols, and more abstract concepts through which communities express their collective needs. Some define free spaces as a combination of both physical spaces and shared practices, arguing that both elements must be present for the concept to be fully realized. (Flaherty, 2023, p. 250) However, one thing remains certain: whether physical or abstract, free spaces offer opportunities for individuals to express themselves in ways that might not be possible elsewhere. In other words, they serve as havens for suppressed ideas and unspoken thoughts.

But can these havens build a platform for something beyond the feeling of being heard and belonging? Could the ideas expressed within free spaces expand and mobilize broader collective action, ultimately leading to meaningful societal social change?

It makes sense that as people explore and express their ideas without fear of repression, they meet like-minded individuals who share their values. Within this environment, individuals can form strong collective identities aligned with shared goals. This sense of belonging is crucial for mobilizing participants and cultivating commitment to a movement, as it fosters solidarity and encourages collective action. (Polletta, 1999, p. 21) Additionally, by expressing their anti-hegemonic ideas, individuals show each other that alternative ways of thinking and living beyond what society imposes are possible. This shared exploration encourages them to be more creative and experiment with new practices, strategies, and organizational forms, as they expand the limits of their minds and imaginations. These spaces allow participants to propagate alternative ways of life and political ideas, contributing to the development and transmission of a distinct movement culture. For instance, Parisian working-class cafés in the late 19th century serve as a powerful example of how free spaces can lead to social mobilization. These cafés were more than just places for socializing; they became hubs for intellectual exchange and political discourse. Workers who frequented these cafés could find solidarity in the shared discontent regarding their working conditions, and these cafés played a critical role

in developing a proletarian consciousness that ultimately contributed to revolutionary actions like the Paris Commune of 1871. (Törnberg & Törnberg, 2016, p. 182)

While free spaces have historically fueled progressive, leftist movements aimed at creating a more equitable and just society, they rarely serve as catalysts for right-wing ideologies. This is because free spaces inherently challenge dominant power structures and promote collective welfare over individualistic or elitist aims. Right-wing movements often seek to conserve traditional hierarchies or concentrate power. In promoting social change, free spaces thus tend to be left-leaning.

Removed from the control of white-dominated political institutions, Black churches offered a space for African Americans to organize and mobilize without fear of immediate repression

As another example of essential free spaces throughout history, we can refer to Black churches in the South during the American Civil Rights Movement. These churches were more than religious institutions; they became the organizational backbone of the movement. Removed from the control of white-dominated political institutions, Black churches offered a space for African Americans to organize and mobilize without fear of immediate repression. Within these churches, individuals could express their grievances, share their aspirations, and form a collective identity centered around the fight for equality and justice. Leaders like Martin Luther King Jr. emerged from these church spaces, and iconic protests such as the Montgomery Bus Boycott were planned and organized within them. (Chafe, 2003, p.155) These churches offered not only protection from a hostile external environment but also the social and emotional support necessary to sustain long-term mobilization efforts. They served as powerful centers of cultural and political resistance, allowing for the development of a cohesive movement that would challenge and eventually dismantle institutionalized segregation and discrimination in the United States.

as products rather than fostering genuine freedom of exchange. Additionally, censorship, algorithmic manipulation, and media control often reinforce the hegemonic values of the powerful and wealthy, preventing alternative, anti-hegemonic ideas from flourishing. For instance, platforms like X (formerly Twitter), now owned by Elon Musk, claim to promote free speech, but they also enable harmful content, such as racism and bullying, and subtly highlight content that aligns with dominant ideologies.

This raises the question: should free spaces, particularly in digital environments, also be safe spaces? While freedom of expression is vital, some level of respect and community-based regulation is necessary to ensure that the freedom within these spaces benefits the collective, not just the individual. Nevertheless, despite these challenges, many users strive to use the internet to its fullest potential, creating empathetic networks and spreading alternative ways of thinking and living. In this sense, digital platforms, though flawed, can still serve as a battleground for the expression of marginalized voices and ideas.

Free spaces, whether physical or virtual, are not merely venues for marginalized ideas – they are essential to the possibility of a different, more equitable future.

Free spaces, whether physical or virtual, are not merely venues for marginalized ideas – they are essential to the possibility of a different, more equitable future. In a world where dominant powers seek to control and limit the flow of ideas, these spaces offer the courage to resist, innovate, and envision new ways of living. The resilience of these spaces will determine the resilience of the movements they inspire.

However, such movements do not form overnight, nor do they develop as straightforwardly as we may assume. The adoption of revolutionary ideas and the motivation to make great changes require reinforcement from multiple sources and the formation of a critical mass. This process relies on both direct influences from strong ties and more dispersed social networks. According to Ghasemiesfeh, Ebrahimi, and Gao (2013), this diffusion process happens through two phases. In the first phase, ideas, practices, and mobilization strategies circulate within a closely-knit group or cluster, often referred to as a prefigurative space. (Törnberg & Törnberg, 2016, p. 196) Hush Arbors, for example, were secret gatherings of enslaved individuals in the United States. Since enslaved people were often prohibited from practicing their own forms of religion or gathering unsupervised, these secret meetings provided a space for them to freely worship, maintain cultural traditions, and build a sense of community. (Cornelius, 1999, p.9)

The networks created through these local gatherings expanded over time, setting the foundation for the establishment of Black churches in the late 18th and early 19th centuries.

This expansion is referred to as the second phase, where ideas, practices, and mobilization efforts begin to move beyond local settings. In modern times, the internet and virtual spaces have played an instrumental role in facilitating this process. Digital platforms have become vital for building connections between activists and organizations from different geographic locations. (Törnberg & Törnberg, 2016, p. 186)

A prominent example of large-scale social mobilization through digital spaces is the Arab Spring (2010–2012). What began as localized protests against authoritarian governments in Tunisia quickly spread to multiple countries across the Middle East and North Africa. (Raghavan, 2011) The rapid expansion of this movement was fueled by social media platforms like Facebook and Twitter, which provided a space for activists to organize, share information, and broadcast their struggles to the world.

While the internet has become a powerful tool for free spaces to expand beyond their physical locations, there are concerns regarding its status as a free space. Social media platforms were once seen as democratic spaces for free expression, but they are increasingly driven by profit and advertising models that exploit users

Spaces of resistance...
Text: Rojin Soroudi
Image: Antrobus, John, 1860

Vrijplaats Radartoren na vijf jaar onderhandelen van tafel Expeditie mislukt

Begin 2022 ging ik met Maik ter Veer in gesprek over zijn plannen om met behulp van het team Expeditie Vrije Ruimte (Gemeente Amsterdam) de Radartoren in het Amsterdamse Bos om te toveren tot een nieuwe vrijplaats. Helaas is het ondanks de mooie plannen en het vele werk dat Maik en een aantal betrokkenen erin hebben gestoken niet gelukt om het plan te realiseren.

Wat is er mis gegaan?

Vrijplaats Radartoren...
Text: Ivo Schmeitz, Maik ter Veer
Photography: Kevin Priolo

Zou je nog even kort kunnen vertellen wat en waar de Radartoren is? En wat jullie daar wilden gaan doen?

De Radartoren is een oud, technisch gebouw van Schiphol in het Amsterdamse Bos dat leeg is komen staan vanwege de bouw van een nieuwe toren. Wij (Stichting ADEM/Robodock) hadden inspirerende plannen gemaakt die uit gingen van de oorspronkelijke functie van het gebouw, namelijk het zenden en ontvangen van fijne frequenties, maar ditmaal op het gebied van natuur, rust en culturele activiteit. Op de begane grond wilden we een galerie met horecafunctie en zomerterras ontwikkelen. Op de eerste verdieping zouden in de eerste fase een paar kleine studio's worden gerealiseerd waar aan kunst- en cultuurprojecten gewerkt kon worden. Het lokaal en dakterras op de derde verdieping was geschikt voor semi-publieke functies zoals workshops, presentaties en/of educatie. Qua events wilden we ons richten op theater, seizoensrituelen, circus, yoga, een bosbioscoop en een groeiende interactieve beeldentuin.

Het is op niets uitgelopen. Na twee jaar onderzoek, plannen maken en flink investeren in de duurzame ontwikkeling van de toren bleken er veel bureaucratische adders onder het gras.

Hoe staat het er nu voor met dat project? Het is op niets uitgelopen. Na twee jaar on-

derzoek, plannen maken en flink investeren in de duurzame ontwikkeling van de toren bleken er veel bureaucratische adders onder het gras. Er was veel miscommunicatie binnen de Amsterdamse Bos organisatie en wij moesten steeds eindeloos lang wachten op antwoorden.

Ondanks dat er een lage ingroei huur aan ons werd voorgesteld bleef het een tijdelijk project waarvan de risico's van de investeringen vooral bij ons werden neergelegd. In feite is de Radartoren een onmogelijk, afgelegen en achterstallig gebouw zonder verwarming en daglicht. Er moest veel werk verricht worden en daarbij kregen we ook nog de verantwoordelijkheid voor het wijzigen van het bestemmingsplan in onze schoenen geschoven. Aangezien wij voldoende 'negatieve' ervaring hebben met het toevoegen van waarde op achterstandslocaties hebben we voorgesteld om de actuele vastgoedwaarde en marktwikking van de Radartoren te gaan meten. Een eerste nulmeting bij aanvang van de huurperiode en een jaar na afloop

van ons contract. Zodoende konden we het door ons opgebouwde waardeverschil onafhankelijk laten bepalen en verrekenen. Ja, je moet wat met de *fair-pay* wetgeving als kunstenaar, als je tijd, ervaring en investeringen in een moeilijke, tijdelijke locatie stopt. Het duurde even maar op een gegeven moment ontstond er wel begrip voor ons standpunt en bleven we in gesprek. Toen we na twee jaar geduld en gemaakte kosten bijna een doorbraak hadden bereikt en het huurcontract wilden tekenen werd er datzelfde weekend 'toevallig' ingebroken bij de Radartoren. Het hele gebouw werd van onder tot boven leeg gestript door metaal-dieven. Alle koper, zink en bekabeling werd eruit getrokken. Wij kregen vervolgens het bericht dat de toren niet meer verhuurbaar was. De toren zou eerst opgeknapt worden, waarbij men rekening zou houden met onze wensen. Weer een jaar later kregen we het bericht dat het Amsterdamse Bos de toren nu toch maar zelf gaat gebruiken. We zijn vijf jaar verder zonder resultaat, lekker dan!

Hoe zouden Amsterdam Alternative of andere vrijplaatsen kunnen helpen om bestaande vrije ruimte te beschermen en/of nieuwe vrijplaatsen te realiseren? Amsterdam Alternative en vrienden zouden zich kunnen richten op het opzetten van een nieuwe beweging die het linkse gedachtegoed nieuw leven zou kunnen inblazen. Antikapitalistisch, krakend creatief, vreedelievend, DIY en autonoom. Postmodern activistisch. Want de ziel van Amsterdam is ondertussen verkocht, met de stilsziggende instemming van dat wat eens links was en nu onze instituties bevolkt. Toch blijven er altijd lichtpuntjes en interessante initiatieven ontstaan door en voor nieuwe generaties en zullen we altijd nieuwe manieren blijven verzinnen om creatieve revoluties voor te bereiden.

De Expeditie Vrije Ruimte heeft mede door gebrek aan politiek mandaat en afdoende budget de functie van kruimelzuiger voor achterstallige, vaak onmogelijke locaties waar men weinig mee kan.

Je was om dit project te realiseren in gesprek en onderhandeling met de Expeditie Vrije Ruimte. Hoe is die samenwerking gegaan?

Op zich hadden we een aantal goede ontmoetingen met Joekenel en Nick van de Expeditie Vrije Ruimte. Ze waren welwillend en de communicatie verliep in eerste instantie prima. In het begin hebben we vooral locaties bekeken. Allemaal kruimels op het monopoliespel van grondbedrijf Amsterdam. Zo ook de Radartoren. De Expeditie Vrije Ruimte heeft mede door gebrek aan politiek mandaat en afdoende budget de functie van kruimelzuiger voor achterstallige, vaak onmogelijke locaties waar men weinig mee kan. Kortom, het zijn ambtenaren die in opdracht van andere 'hoge' ambtenaren om locaties vragen. Locaties waar andere ambtenaren in de stadsdelen verantwoordelijk voor zijn, en de wethouders dragen geen verantwoording want het blijft wel een 'expeditie'. Kafka had het niet beter kunnen bedenken. Dit vrijplaatsen beleid houdt de doelgroep stelselmatig uit door te blijven verwachten dat er onbetaalde tijd, energie, ideeën en passie in vrije cultuur en achterstallig vastgoed wordt gestopt om vervolgens terecht komen in een Kafkaeske fuik van tijdelijkheid.

Dit vrijplaatsen beleid houdt de doelgroep stelselmatig uit door te blijven verwachten dat er onbetaalde tijd, energie, ideeën en passie in vrije cultuur en achterstallig vastgoed wordt gestopt om vervolgens terecht komen in een Kafkaeske fuik van tijdelijkheid.

Ik volg ook zijdelings de ontwikkelingen van mijn oude bureu, die na de ontruiming van het ADM - met hulp van team Expeditie Vrije Ruimte - op het Silbveld in Amsterdam-Noord zijn neergestreken. Het is geweldig wat ze *'against all odds'* hebben neergezet op het naastgelegen Groene Veld, maar hoe lang ze daar kunnen blijven is nog uiterst onzeker. Het is in ieder geval een feit dat het één niet zonder het ander kan. Het Groene Veld kan op deze manier niet bestaan als er niet op het Silbveld gewoond kan worden. Hier is werk aan de winkel voor team Expeditie Vrije Ruimte, anders heeft het weinig zin door te gaan met dit beleid. Zeker niet als er geen concrete doelen of budget worden toegekend.

Graffiti, de kunstvorm van de vrije ruimte

Wanneer ik door het centrum van Amsterdam loop valt mij iets op. Alles lijkt te kloppen. Er heerst orde op straat en niks lijkt dat te verstoren. Enkel een paar stapels opgevouwen kartonnen dozen komen wat slordig over maar daar blijft het dan ook bij. Verder is er geen afval, weinig zwevers en als er al vervallen gebouwen zijn staan ze in de steigers. Amsterdam is gladgestreken. Op het eerste gezicht lijkt dit iets goeds. Maar deze orde is een wolf in schaapskleren. Een wolf die participatie met de straat van ons heeft ontnomen.

Wij lijken geen actief onderdeel meer te zijn van de straat. De openbare ruimte (lees potentiële vrije ruimte) wordt tegenwoordig ingericht als museum. Een plek waar je bezoeker bent en je hoort te gedragen. Alles wat afwijkt wordt verwijderd. Activistische posters worden weggehaald, Amsterdamse straatschoffies net zo goed en zelfs stickers zie je alleen waar dat lijkt te mogen. Let er maar eens op, je ziet ze enkel achter verkeersborden, op elektriciteitskastjes, rondom stoplichten etcetera.

Er is slechts één ding in ons straatbeeld dat gebruik maakt van de vrije ruimte die de straat kan of moet zijn en dat daarbij zijn eigen regels hanteert. Het enige wat de orde soms verstoord is graffiti.

Deze subcultuur vaart altijd zijn eigen koers. Dat is de aard van het beestje. Het is een gemeenschap van anonieme kunstenaars werkend in een geheel eigen stijl. Al vanaf de tweede helft van de zestiger jaren maakt het zijn eigen regels uit. De belangrijkste daarvan is het werken in het openbaar. Via het stedelijke canvas eigent graffiti zich de wereld toe. Precies om deze reden is de kunstvorm het optimale voorbeeld - en heeft het zelfs een voorbeeldfunctie - voor het toe-eigenen van vrije ruimte.

Er zijn verschillende vormen van graffiti. De simpelste hiervan is de tag, een soort handtekening. Die wordt binnen een paar seconden geplaatst en bestaat maar uit één kleur. Grotere varianten met opgeblazen letters zijn de throw ups en pieces. De throw up is de simpele en snelle variant van de piece. Die bevat twee of drie kleuren en is bedoeld om snel te plaatsen. De piece is uitgebreider, groter en focust meer op stijl. Wanneer ik over graffiti spreek heb ik het in dit geval over de laatste twee vormen. Het aanbrengen hiervan

vereist meer moeite en vaardigheid dan de tag. Ook is het plaatsen ervan riskanter aangezien je er langer over doet.

Ondanks dat er gebieden zijn aangewezen waar street art legaal uitgevoerd kan worden, is er een oorlog tegen graffiti gaande. Men houdt de openbare ruimte blijkaar graag netjes en op orde. En daarom rijden er 's nachts in alle wijken van de stad schoonmaakwagens rond. Zij spuiten alle bushokjes, elektriciteitskastjes en andere graffiti-locaties schoon met de hogedrukspuit zodra er een spat verf op zit. Een andere, minder bekende, manier van graffiti bestrijding is het plaatsen van murals. Steeds vaker zie je ze in de stad. Op grote lege muren, maar ook in tunnels en op omheiningen van gebouwen in renovatie. Deze murals worden in opdracht van de gemeente of grote commerciële bedrijven uitgevoerd. Niet alleen werken deze grote openbare canvassen goed als reclame maar ze dienen ook nog een ander doel. In de ongeschreven regels van de graffiti-subcultuur is het namelijk niet de bedoeling dat je over murals heen verft. Zo is er door het plaatsen van een mural minder ruimte voor graffiti. Voor het stadsbestuur is dit aantrekkelijk. Zij zien liever een toegankelijke mural waar mensen een selfie kunnen maken dan illegale graffiti. De kunstenaars die (in opdracht) de murals maken zijn zich er vaak niet eens bewust van dat de door de gemeente of het bedrijfsleven worden gebruikt als gereedschap voor stedelijke ontwikkeling.

Zoals bij vele hedendaagse kwesties is de motivatie achter een schoongeveegde, ordelijke openbare ruimte het voeden van het consumptisme of kapitalisme. Amsterdam wil namelijk aantrekkelijk zijn en blijven voor bepaalde toeristen en bedrijven. De aantrekkingskracht van Amsterdam zit in toegankelijke en vrije straten waar drank, drugs en seks geen taboe zijn, maar je toch veilig bent. Straten waar je 'vrij' bent. Maar vooral straten waar je zorgeloos je geld kunt uitgeven.

Ondeugende, politiek getinte graffiti past niet in het net geschetste plaatje. Altijd heeft graffiti een activistisch karakter gehad. Het is ontstaan vanuit een drang tot zelfexpressie en identiteitsvorming. Uit deze zelfde drang, alsmede ook uit armoede en slechte de situatie van zwarte mensen in de Verenigde Staten van de jaren '60, ontstond bijvoorbeeld de hip hop cultuur. Beide culturen hebben gemeen dat ze hun stem willen laten horen en hun cultuur tot uiting willen brengen.

Omdat graffiti de straat als canvas gebruikt is het toegankelijke en zichtbaar voor velen. Ideaal voor het verspreiden van politieke leuzen en/of meningen. Denk aan kunstenaars als de Amsterdam-

SOTU festival

We are thrilled to announce that the 14th edition of SOTU festival will take place from April 8-12, 2025. This year's SOTU festival topic is "Entropy."

When chaos and order meet, creativity and inspiration are unleashed, and the established norm is sweetly shattered. Admire the beauty of impermanence and embrace the dissonance. A small mess can cause a big impact!

Pre-party
28 Friday March 2025
De Grootte Weiver, Wormerveer - www.degrooteweiver.nl

SOTU festival 2025
Tuesday 8 April: TBA
Wednesday 9 April: Filmhuis Cavia - www.filmhuiscavia.nl
Thursday 10 April: De Tanker in Noord - www.detanker.nl
Friday 11 April: Het Groene Veld / ADM noord - www.hetgroeneveld.amsterdam
Saturday 12 April: Vondelbunker - www.radar.squat.net/nl/amsterdam/vondelbunker

www.sotufestival.com

SOTU festival
Text: SOTU Festival
Poster: Irene Geleijn

Graffiti, de kunstvorm...
Text: Eden Meulman
Photography: Salett Lopez, Brian Frank

20

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

The art of connection: How collective spaces foster healing and growth

In a world where stress and isolation are common, community art spaces offer a sanctuary for creativity, self-expression, cultural diversity and healing - in both personal and collective ways. Through shared experiences and artistic collaboration, these spaces are transforming neighborhoods and lives. Amsterdam's transformative nature is one that is represented by these spaces. This approach is one influenced by the significance of counterculture in the city of Amsterdam, especially regarding to the emotional significance of what happens in these spaces.

Healing in creative communities
Text: Emma Aellen
Photography: Farouk Ebais @TheMontgomery

One of the main issues in today's world is our inability to properly understand and communicate our emotions to ourselves and others. Isolation and individuality are common to many of our day-to-day practices and ways of thinking. With communities constructed in virtual spaces, we often forget about the people right in front of us, whose energy we share and construct through even the simplest interactions. This is relevant to the Dutch context, but also gets reinforced across the world due to the wide range of influences that define our realities. Many factors contribute to the way we view our lives today. Inequality and injustice are a core principle of many of the institutions and systems we live in, but what the power dynamics of the world cannot attack, is our capacity to feel.

Many of the emotional effects we collectively and independently struggle with is understanding and recognizing each other, as we're blinded by the screens that swallow us whole. Regardless of cultural differences, there are ways we can communicate things to one another - but the modernised world we live in inhibits our ability to do this due to subconscious fears of being heard, recorded, and even seen. As our emotions are something that was never properly framed or taught in traditional education systems, it can be hard to reconstruct our lenses of the world around us. But our experiences and understanding of them can be redefined, reconfigured, and reconciled by being with others, and one of the best examples of this are collective spaces.

Collective art spaces provide a healing factor for people's lived experiences of trauma, exclusion, creative attacks and cultural attacks. In Amsterdam, they are able to foster multiple types of growth for

the people and communities involved, also influencing the cityscape and culture over time. Amsterdam is well known for these spaces, contributing to the city's image worldwide, attracting attention to the importance of collective, free, and creative community developments. Through analyzing the importance of these spaces over time, and through various discussions I've had with people in different collectives around the city, I can say that the collective and personal impacts run deep. The practice of 'art therapy' is defined as being as old as the practice of art itself. There is an embedded significance in humans using art for healing purposes and storytelling. In this instance, it holds a deep psychological and emotional impact for people, especially when linked to healing. Although art therapy practices are structured in institutional and bureaucratic ways, the essence and significance of creative practice remains the same. Human psychology is not obvious or clear in the ways we try to translate it, but through art, culture, conversation and experience, the one point we all have in common is emotion. As social animals we have a need for growth and engagement. Creative and free spaces offer an inspiration and community to those who reside and visit. Creativity, art and community are at the core of the healing principles that the world needs to indulge in today. With it so easily accessible, it can be hard at times for us to recognize our own creative abilities and imagination. This comes down to our falsely internalized ideas of commodifying human products. All humans are emotional, and because of that all humans are creative. Even though there are differences surrounding the approaches and definitions we use to explore to those two ideas, it is something inherent to our lives. Understanding it brings us closer to ourselves and, as a byproduct,

closer to others as well. Healing first happens individually, but collectives are a part of this bigger organism. Collective healing in these spaces then happen in real, sustainable way, as people share collective experiences and sentiments.

"Only others can understand the depth of emotion that comes with creation."
Martin Kaffarnik (GROND)

There are times when we need to have harsher conversations and feel negative emotion to truly understand and be attentive to one another.

Art alone does not create the identity of a collective space, the people do. That's not to say that there aren't challenges in co-constructing our realities through practice. Issues of cultural difference and personal preferences do come up and can complicate the construction and culture of a setting. However, nothing good comes without difficulty. There are times when we need to have harsher conversations and feel negative emotion to truly understand and be attentive to one another. Creative collectives understand this, that finding ways to collaborate is a community effort. Being part of such a space was described to me as, at times, providing healthy support systems and feelings of reliability that our digital realities are unable to replicate. The space as a place of healing contributed to the individual feeling genuine belonging through artistic practice and support from others. People feel that they don't need to

prove their humanness, they can demonstrate it without hiding it or focusing on it. Another interviewee also acknowledged that it is sometimes easier to take care of others than ourselves, and this is also what happens when someone engages with making art making. People learn to care for themselves through acknowledging and presenting their ideas, feelings and thoughts. They learn to be together in silence, consumption, creation, by their own will to do so. They are able to deeply engage in the complexities of communal life within the spaces they create. At the *We Sell Reality* collective, artists engage in a different way by taking back their autonomy through art and community. They push away from imposed labels and present the world with their own instead. Their stories are theirs to tell, if they want to. It was explained to me by a member of *We Sell Reality's* team that in the past, members stories were used by other's for profit. The growth of this collective enabled people to tell their own. In this, they continuously contribute to their own emotional processing, and provide a sort of autonomous healing practice in a collective setting. Regardless of the conflicts that can happen, these spaces provide a safe haven and a sense of reliable comfort for residents, which should never be taken for granted, for as social animals, we will always seek community and comfort in those around us. That is in essence, a replication of love and support, allowing people to genuinely be themselves, in a world where we are consistently discouraged from doing so. Communities and spaces like these truly make Amsterdam a very special place.

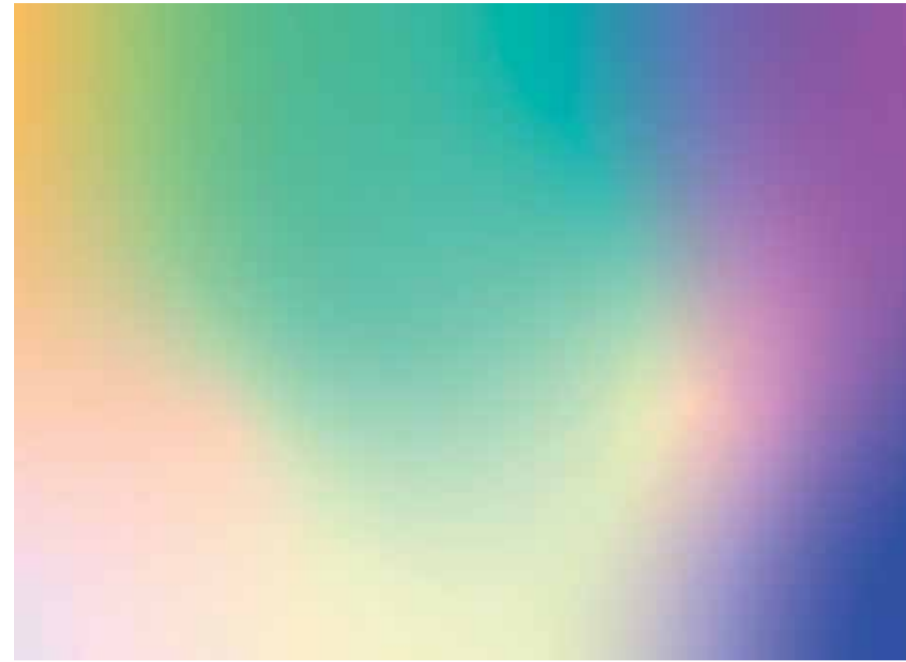
Freedom and experience are not only defined by how we categorize ourselves, but through that we do with the time that we have.

Through the growth people experience with themselves and others in these settings, it is obvious that things are not always easily done. At GROND (a new art space and collective at the Nieuwe Bajes-dorp), people build homes and community amongst nature, all in the same space. When visiting, I was able to see some of the challenges and rewards of creating a collective art and living space. From the ground up, the collective has been considering their connection to nature in their healing, and constructing their physical space and collective culture. Although the process is energy and time consuming, the growth of this collective perfectly represents the challenges and rewards of co-construction. As through creation, we create new realities and approaches to our lives. What I especially commend at GROND was the growth of community, creation, healing, children and the actual environment surrounding the space - a perfect encapsulation of the principles that are healing to the world today.

Our individual and collective experiences exist in the emotions with which we understand them. Understanding each other and building on our cultures, art and communication doesn't come with finding the right labels for ourselves - it comes with the intention to listen, feel and understand enough to work together, find balance, find our middle. Freedom and experience are not only defined by how we categorize ourselves, but through what we do with the time we have - only acknowledging further that our sense of healing and community comes with the method, construction and challenges people face in constructing these spaces, and not always the final product. A process which is much like art making in itself.

Vrije ruimte, vrijheid en de energie van creatie

Wanneer ik aan vrije ruimte denk, dan stel ik die mij voor als de vrijheid of mogelijkheid om iets te creëren. De vrijheid om te creëren, te onderzoeken, uit te vinden, te kiezen, of juist niet te kiezen. De vrijheid om gewoon te zijn, te leven, te bestaan, lief te hebben en/of te doen waarbij een gevoel van geluk vrijkomt. Spiritueel gezien is een staat van 'totale vrijheid en liefde' het hoogst haalbare. Leven in een vrije staat van zijn, innerlijke kalme en handelend vanuit liefde.

Wanneer ik mij vrije ruimte voorstel dan denk ik tevens aan het fysieke. Ruimtes, plekken en gelegenheden om te doen waar je je goed bij voelt. Plekken waar men samenkomt en waar verbinding plaatsvindt. Plaatsen met een energie die uitstraalt: alles is hier mogelijk, creëer maar en 'je mag hier gewoon zijn'.

Het fysieke en spirituele, of energetische, hoe je het wilt noemen, gaan onlosmakelijk samen. Zonder fysieke ruimte geen fysieke plaats om bijeen te komen, geen plaats om te creëren, geen plaats om tot stand te laten komen, om gewoon te beginnen. En zonder het spirituele, geen ideeën, geen creatie, geen verbinding en energie. Diegene die hun pad hebben gewijd aan het creëren in vrijheid, aan het zoeken van de connectie met zichzelf en anderen hebben het fysieke en spirituele samen kunnen brengen. Waar zouden we zijn zonder fysieke plaatsen om creaties te kunnen laten bloeien?

Men ziet spiritualiteit vaak als iets abstracts, iets ongrijpbaars. Misschien is het dat ook wel. Je kunt het immers – net als energie – niet vastpakken of zien. Je kunt het wel meten, iets wat nog wel eens wordt ontkennd. In deze wereld zijn we vooral gericht op het fysieke, het meetbare. Dat wat wij letterlijk kunnen aanraken of zien met onze ogen. De energetische 'wereld' laat zien dat er veel meer is dan materiaal. Materiaal bestaat overigens ook uit energie, vaste energie. 'Spirit', ofwel energie die niet 'vast' is zoals materiaal, is ook energie. Deze energie is niet 'zichtbaar' in een vaste vorm, maar zeker wel aanwezig of voelbaar. Denk maar aan het onbehaaglijk gevoel dat in een ruimte aanwezig kan zijn wanneer je ergens binnen komt. Wat je hier voelt is letterlijk een energie, een zware energie op een lage frequentie. Deze energie zal je geen vrij gevoel geven en niet perse goed doen.

Waarschijnlijk klinkt het niet zo gek, energie verdwijnt nooit, maar transmuteert. Misschien voel je het al aankomen, energie transformeert. Energie beweegt zich namelijk in golven voort, 'the flow of life'. Dus zware energie transformeert net zo makkelijk weer naar een lichtere energie. Hoewel dit wellicht enorm ingewikkeld klinkt, is dat het

niet. Denk maar eens terug aan hoe je van een moment van verdriet of boosheid weer terecht kwam in een gevoel van vreugde. Het gebeurt eigenlijk zonder dat je je er bewust van bent, energie transformeert, energie 'flowt'. Dat is een natuurwet en onveranderlijk.

Een mooi voorbeeld van de flow of life en de beweging van energie, is muziek. Muziek kan jouw energie enorm beïnvloeden. Je hebt zelf de keuze of je voor opzweepende beats kiest, vrolijke muziek, romantische muziek, of juist een kritische rock song. Vaak kiezen we onbewust op basis van hoe we ons al voelen, hoe onze energie is op dat moment, voor welke muziek we willen beluisteren. Alhoewel, er zijn genoeg mensen die op basis van gewoonte kiezen welke muziek zij draaien, welke kleding zij kiezen, welke mensen ze zien.

Onbewust van welk energetisch effect deze keuze op hen heeft. Dit kan interessant zijn om verdieping in te zoeken, mocht je je aangesproken voelen.

Nu even terugkomend op vrije ruimte en spiritualiteit. Voor mij vat het woord 'vrijheid' de twee perfect samen. Hoe mooi is het om door het leven te gaan in een energie van vrijheid?

Voor mij betekent vrijheid het allermeest dat ik de vrijheid heb om te denken, zelf keuzes te maken, te ademen, te creëren, te doen waar ik mij goed bij voel op dat moment, mij te voelen hoe ik mij voel. Voor mij geen spirituele mijn creaties tot uiting te kunnen brengen. Zo laat dit zien dat de één niet zonder de ander kan voortbestaan. Hoe je het ook wilt noemen voor jezelf, spiritualiteit, energie, creatie, creativiteit, dat maakt niet uit.

Naast de internationale verhalen richt deze zevende editie van Past Disquiet zich ook op de rijke, maar vaak over het hoofd geziene geschiedenis van artistieke solidariteit in Nederland. In Amsterdam en daarbuiten ontstonden in de jaren '70 talloze initiatieven die de internationale strijd vertaalden naar lokale acties.

Past Disquiet

Past Disquiet, de nieuwe documentaire en archieftentoonstelling in Framer Framed, komt voort uit meer dan tien jaar onderzoek door curatoren Kristine Khouri en Rasha Salti naar politiek geëngageerde kunstenaars en hun rol in anti-imperialistische solidariteitsbewegingen van de jaren '60 tot '80. Het onderzoek begon bij de International Art Exhibition for Palestine, een tentoonstelling ter ondersteuning van de bevrijdingstrijd van het Palestijnse volk, te zien in 1978 in Beirut. Ondanks de aanzienlijke omvang en impact, is dit initiatief in de loop der tijd grotendeels in vergetelheid geraakt.

Khouri en Rasha volgden het internationale netwerk van solidariteitsbewegingen langs Bagdad, Beiroet, Kaapstad, Managua, Parijs, Rabat, Rome, Santiago, Tokio en Venetië. Naast de tentoonstelling in Beirut richtten zij hun aandacht op drie andere bijzondere initiatieven: The Museum of Latin American Art in Solidarity with Nicaragua, The International Museum of the Resistance Salvador Allende en Art Contre/Against Apartheid, die respectievelijk steun betuigden aan de Sandinistische revolutie in Nicaragua, de dictatuur van Pinochet in Chili verwierpen en zich keerden tegen het apartheidstelsel in Zuid-Afrika.

De curatoren verzamelden duizenden verhalen van kunstenaars, militanten, visionairs en dromers die deze tentoonstellingen organiseerden, ingrepen in de openbare ruimte en een bijzondere museale vorm creëerden om hun idealen te visualiseren. Deze vorm wordt beschreven als 'musea in solidariteit': tentoonstellingen opgericht in solidariteit met bewegingen die strekken voor nationale bevrijding, gerechtigheid en gelijkheid. Tegelijkertijd waren dit 'musea in ballingschap', gevestigd buiten het land dat ze steunden.

Past Disquiet brengt deze onderling overlappende verhalen tot leven via een rijk archief van beelden, teksten en videomateriaal. Ze zijn ontleend aan herinneringen uit vergeelde krantenknipsels, tijdschriften en andere publicaties (waarvan de meeste niet meer in omloop zijn), uit pamfletten die verkondigen dat revoluties hun elan hebben verloren, en uit foto's die decennialang in gesloten dozen zijn bewaard. Zo weeft de tentoonstelling transnationale geschiednissen samen, verbonden door solidariteit, en brengt verloren connecties en herinneringen weer tot leven.

Naast de internationale verhalen richt deze zevende editie van Past Disquiet zich ook op de rijke, maar vaak over het hoofd geziene geschiedenis van artistieke solidariteit in Nederland. In Amsterdam en daarbuiten ontstonden in de jaren '70 talloze initiatieven die de internationale strijd vertaalden naar lokale acties.

Zo werd in de herfst van 1972 in Amsterdam het Chili Komitee Nederlands (CKN) opgericht. Dit comité, bestaande uit journalisten, academici, schrijvers, politici en kunstenaars, had als doel de steun voor de Allende-regering te mobiliseren. Aanvankelijk was het een platform om de unieke ervaring van het Chileense socialisme te delen, maar na de staatsgreep in 1973 paste het CKN haar strategie aan. Er werd een strijdfonds opgericht en het comité publiceerde een

nieuwsbrief – die door de jaren heen verschillende namen kreeg – om de strijd tegen het Pinochet-regime te ondersteunen. Deze acties zorgden voor een krachtige verbinding tussen Nederlandse en internationale solidariteitsbewegingen.

Een ander opvallend voorbeeld komt uit Utrecht, waar op 15 oktober 1978 een bijeenkomst werd georganiseerd door activisten betrokken bij het CKN. Deze bijeenkomst bracht verschillende lokale Nicaragua-solidariteitsgroepen, afkomstig van universiteiten in onder meer Groningen, Wageningen, Nijmegen en Utrecht, bijeen. Uit deze bijeenkomst ontstond het Nicaragua Komitee Nederland (NKN), dat zich inzette voor de strijd tegen de Somoza-dictatuur en later ter ondersteuning van de Sandinisten. Het NKN organiseerde diverse culturele activiteiten, zoals filmvertoningen, concerten en tentoonstellingen, die niet alleen het bewustzijn over de Nicaraguaanse strijd vergrootten, maar ook de solidariteit binnen de Nederlandse samenleving versterkten. Een hoogtepunt was een memorabel vredesconcert in Managua in april 1983, dat live werd uitgezonden door de VARA en internationale aandacht trok. De deelname van beroemde musici gaf een nieuwe impuls aan de internationale solidariteit op een moment dat die aan het afnemen was.

Ook de rol van Cineclub Freedom Films mag niet onvermeld blijven. Opgericht in 1966 door At van Praag en Bertus Hendriks, functioneerde dit filmcollectief als een militante organisatie die niet alleen politieke films vertoonde, maar ook zelf producties realiseerde. De Cineclub organiseerde 'Vrijheidsweken': bijeenkomsten waarin films over de Palestijnse strijd, de Vietnamoorlog en andere internationale kwesties centraal stonden. Dit bood niet alleen een platform voor artistieke expressie, maar stimuleerde ook een breed publiek om kritisch na te denken over maatschappelijke onrechtvaardigheden en de rol van kunst als wapen tegen onderdrukking.

Past Disquiet legt een fascinerend netwerk van artistieke betrokkenheid en politiek verzet bloot, maakt het verleden tastbaar en nodigt uit om stil te staan bij de impact van solidariteit – zowel op internationaal als op lokaal niveau. Het is een levendig, provocerend en interactief archief dat uitdaagt om zelf in gesprek te gaan met de geschiedenis en bij te dragen aan een toekomst waarin solidariteit centraal staat.

Vrije ruimte, vrijheid en de energie...

Text: Sasha LeBlanc
Illustration: AA

22

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

23

Amsterdam Alternative
Issue #59 // Mar-Apr 2025
www.amsterdamalternative.nl

Huis Vrederiks

Huis Vrederiks was squatted in early January this year and has a living space, as well as a social space. The social space was an initiative of a collective called *Begane Grond*. At the time, all of the members of the collective already had stable housing (some squats, some other), so they wanted to use their position of stability to give something back to the city: a free space.

Huis Vrederiks
Text: Kama Wojtuszko
Photography: Kama Wojtuszko

When they found their current house on Frederiksplein, located right next to The School of Life, they realised how enormous the building was – they felt it would be a shame to not use it for housing as well, and thus they invited people to also live there. The downstairs space is the designated social space, while the living space is upstairs. Naturally, the social space is also shared with the people who live upstairs. The social space encompasses different activities, ranging from bike repair workshops and ping pong tournaments to patchwork crafting and tea ceremonies.

Jackie, one of the *Begane Grond* members, explains that one of the reasons the collective wanted to squat a new building for the new social space is that it can be at times difficult to organise in your living space. "A lot of people say squatting is basically a full-time job, especially in the beginning," Cleo, who lives at Huis Vrederiks, points out. They found it virtually impossible to build and organise at the same time at their previous squat.

Cleo thinks that *Begane Grond* relieved much pressure that normally comes with squatting. Both Jackie and Cleo agree that a squats' first priority is to function as housing, but it is still important to organise. However, with the challenges some squats come with – whether that is lack of stability, lack of electricity, the possibility of eviction that could happen at any time – organising can become deprioritised in the minds of the squatters. Huis Vrederiks tackles this challenge as there is a group who primarily takes care of the social space, and a group who primarily takes care of making the space livable, working on electricity, water, and building walls.

Even though squatting usually comes hand-in-hand with horizontality, Cleo noticed that a lot of hierarchies emerge unwisely, where the people who open the house are put – either by themselves, or by people who join later on – on top. But that is certainly not the case at Huis Vrederiks, as this slight division of living and organising responsibilities allows everyone to focus on making their thing work.

"I hope the neighbours dare to come by," Jackie smirks. The collective wants to make the space accessible and inviting to committed squatters, as well as those new to the squatting scene. Jackie mentioned that the curious neighbours attended

some of the events at the squat early on, but the spark of interest slowly died over time. She feels that many people may be reluctant to come to the space due to the attacks the house struggled against in its beginning. Stones were thrown at the windows – by what one can only assume to be violent right wing extremists – which reminds of another instance of regular brick attacks last autumn at the sadly evicted Dyke Dungeon. This opens up a greater discussion about the rise of violence against squatters and left wing activists.

One of their concerns about the alternative scene in Amsterdam is that it is mainly nightlife oriented, and they wanted to create a space for more daytime activities.

As more and more free spaces are unfortunately disappearing, *Begane Grond* does not want to sit around and wait for things to happen. Instead, they wanted to initiate a new space. One of their concerns about the alternative scene in Amsterdam is that it is mainly nightlife oriented, and they wanted to create a space for more daytime activities, such as cafe days. "We just wanted a space when people can always come to hang out, but it's super cold here," Jackie laughs.

Because there is a risk of eviction, *Begane Grond* plans their activities on a short term basis: open assembly every Tuesday at 20:00 (Frederiksplein 52), where everybody is welcome to come by and suggest an event. And if you decide to join, wear an extra layer – it is indeed cold.

Info

Over AA

Amsterdam Alternative is in 2015 begonnen als gezamenlijk project van een aantal onafhankelijke, (sub)culturele panden waarin muziek, film, dans, theater en andere kunst wordt geprogrammeerd maar waar ook wordt gewoond en/of gewerkt. Intussen is AA uitgegroeid tot een vereniging waar iedereen die onze principes en kernwaarden onderschijft lid van kan worden.

Naast de gratis tweemaandelijks krant organiseren we discussie en muziek avonden, een leesgroep, de AA Academy en zetten we ons in voor nieuwe vrije ruimte in Amsterdam middels ons collectief eigendom project Vrij Beton. Zie onderstaande organogram om een idee te krijgen van de organisatiestructuur en mogelijke toekomstige projecten. Amsterdam Alterantive is non-profit, experimenteel, internationaal, sociaal, tolerant en creatief. Gericht op het propageren en steunen van collectieve actie, radicale politieke debatten en een wenselijke toekomst voor iedereen.

Tweetalig

Wij publiceren in het Nederlands of Engels. De taalkeuze wordt gemaakt door de schrijver. We hebben helaas het budget en de middelen niet om alles tweetalig af te drukken en vinden dat een combinatie van Nederlands en Engels goed past bij de stad Amsterdam dus vandaar de keus om het op deze manier te doen. Excuus aan degenen die een van de talen niet kan lezen.

Adverteren

Amsterdam Alternative is niet van plan om een krant vol advertenties te worden maar om een gratis krant mogelijk te maken zijn er inkomsten nodig. We proberen hier zo zorgvuldig mogelijk mee om te gaan en zullen geen advertenties van grote commerciële merken plaatsen. We zijn op zoek naar organisaties, merken, labels etc. die passen bij onze visie en doelgroep.

Ben jij geïnteresseerd om te adverteren in Amsterdam Alternative, neem dan contact op met: advertentie@amsterdamalternative.nl

Join the collective

Lidmaatschap

Amsterdam Alternative is een collectief project, een vereniging gebouwd op de kracht, energie en toewijding van de leden. Een organisatie als AA kan niet bestaan zonder mensen die willen helpen, willen meedenken en/of financiële steun willen geven. Daarom roepen we iedereen op om Amsterdam Alternative en onze doelstellingen te steunen middels een lidmaatschap. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

About

Amsterdam Alternative started in 2015 as a joint project from a couple of independent, (sub)cultural places where music, dance, theatre and art is created, experienced and presented. Over the years Amsterdam Alternative has grown out to become an association that everyone who supports our principles and core values can become a member of.

Besides our bimonthly newspaper we organise music and discussion nights, reading groups, the AA Academy and fight for free space in Amsterdam through our collective ownership project Vrij Beton (Free Concrete). Check the organisation chart below to get an idea about our organisation structure and possible future projects. Amsterdam Alternative is non-profit, experimental, international, social, tolerant and creative. Standing for collective action and radical political debate for the sake of a desirable future for the many, not the few.

Bilingual

We publish in English or Dutch, depending on the author's choice. Unfortunately we have yet to realise the budget which will allow us to present each article in both languages and besides that we think that a combination of Both Dutch and English fits well with Amsterdam. Please accept our apologies for any inconvenience caused by this.

Advertising

It is not our plan to have a newspaper full of adverts. However, a freely distributed newspaper must have an income. It is our policy to avoid hosting adverts by major commercial brands. Instead we look for partner organisations, brands, labels that share our vision and passion for the underground, non-commercial scenes in our city.

Are you interested in advertising in Amsterdam Alternative? Please contact us using the following email address: advertentie@amsterdamalternative.nl

Ben jij geïnteresseerd om te adverteren in Amsterdam Alternative, neem dan contact op met: advertentie@amsterdamalternative.nl

Join the collective

Lidmaatschap

Amsterdam Alternative is een collectief project, een vereniging gebouwd op de kracht, energie en toewijding van de leden. Een organisatie als AA kan niet bestaan zonder mensen die willen helpen, willen meedenken en/of financiële steun willen geven. Daarom roepen we iedereen op om Amsterdam Alternative en onze doelstellingen te steunen middels een lidmaatschap. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

Writers, photographers, illustrators:

Credited with every article

Artwork cover:

Ivo Schmetz

Graphic design:

Ivo Schmetz

Print:

Flevodruk Harlingen

Membership

Amsterdam Alternative is a collective project, an association built on the strength, energy and dedication of its members. An organization like AA cannot exist without people who want to help, think along and/or provide financial support. That is why we call on everyone to support Amsterdam Alternative and our goals by becoming a member. amsterdamalternative.nl/join

Colophon

Editorial Team:

Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Madeleine Race, Alisa Koch, Krystsina Zhuk, Sarah Teixeira St-Cyr, Sylvie van Wijk

**ORIGINATING WITH
THE CITY'S COUNTER-
CULTURE AND FREE
SPACES, AMSTERDAM
ALTERNATIVE STANDS
FOR COLLECTIVE
ACTION AND RADICAL
POLITICAL DEBATE
FOR THE SAKE OF A
DESIRABLE FUTURE
FOR THE MANY,
NOT THE FEW.**

JOIN US!